

(SRI R. M. PATIL)

three Police Constables of MSRP and DAR who were on duty at the Choultry received minor injuries. The Police had to use mild lathi charge and use tear gas. The miscreants disbursed. The function continued. The miscreants again collected at T.B. circle and began to break the tube lights, pull our railings of the T.C. circle and block the roads. There again the Police had to make a light lathi charge and use tear gas as there was heavy stone throwing resulting in injuries to two Head Constables and five Police Constables; they used force which was reasonable in order to protect public property and for their own self-defence. As a result of this the crowd that was gathered there was disbursed and the situation was brought under control immediately.

In this connection, two cases have been registered, viz., (1) Mulbagal Police Station Crime No. 107/64 under sections 143, 147, 148, 149, 332 and 152 IPC against Sri Venkataramaiah, Advocate, Kolar, and nineteen others. (2) Mulbagal Police Station Crime No. 108/64 under sections 143, 147, 148, 149, 332 and 427 IPC against P Muniyappa of Nangli and twenty-three others. On 5th July 1964 Sri R. Venkataramaiah, Advocate, Kolar, and five others were arrested and on 6th July 1964 Nanasab and four others were arrested.

PAPERS LAID ON THE TABLE.

Sri R. M. PATIL (Minister for Home).—Sir, I beg to lay Notification No. HD 192 TMT 63, dated 6th June, 1964 (Amendments to the Mysore Motor Vehicles Taxation Rules, 1957) as required under sub-section (4) of section 22 of the Mysore Motor Vehicles Taxation Act, 1957.

FIFTH REPORT OF THE SUBORDINATE LEGISLATION COMMITTEE

(Presentation)

Sri D. VENKATARAMAIAH (Robertsonpet).—Sir, I beg to present the Fifth Report of the Committee on subordinate Legislation.

Mr. SPEAKER.—The Report is presented. Let us now take up further debate on the Mysore Panchayat Raj Bill. Sri Nanje Gowda may speak.

MYSORE PANCHAYAT RAJ BILL, 1964.

Motion to consider—(Debate contd.).

ಶ್ರೀ ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ (ಕೃಷ್ಣರಾಜಪೇಟೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ, ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, 1,500 ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯುಳ್ಳ ಒಂದು ಪಂಚಾಯತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಲು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ 1,500 ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯುಳ್ಳ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 13-15-11 ಮೆಂಬರುಗಳನ್ನು ಚುನಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮೆಂಬರುಗಳನ್ನು ಚುನಾಯಿಸುವಾಗ 3-4-5 ಗ್ರಾಮಗಳು ಸೇರುತ್ತವೆ; ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ಒಂದು ಜಾಗವನ್ನು ಸೆಂಟರ್ ಆಗಿ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತಿಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದಿರುವುದು ಸರಿಯಾದ ಪದ್ಧತಿ ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಈ ಪಂಚಾಯತಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣಬೇಕು, ಆದರೆ ತಾವು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಈಗ ಏರ್ಪಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಹಣ ಏನೇನೂ ಸಾಲದು. ಅವರು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ದುಡ್ಡು ಸರಕಾರದವರು ನೇಮಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗೆ ಸಾಕಾಗದು. ಪಂಚಾಯತಿ ಇದರಿಂದ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅದು ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ತನ್ನ ಗ್ರಾಮವೆಂಬ ಅಭಿಮಾನ ಬರಬೇಕು, ದೇಶಪ್ರೇಮ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು; ಈ ಗುಣಗಳು ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಜ್ಞಾನ ದೊರೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯತಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಲ್ಲದೆ, ಈಗಿನ ಪಂಚಾಯತಿ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಪಾರ್ಷ್ವಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಆಗದಹಾಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ, ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತಿಗಳು ನಡೆಯುವಂತೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ನ್ಯಾಯ ಪಂಚಾಯತಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತಿಯ ಮೆಂಬರಲ್ಲದವರನ್ನು, ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತ ದೃಷ್ಟಿವುಳ್ಳವರನ್ನು ನೇಮಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನ ಇದೆಯೇ? ಹಳ್ಳಿ ಜನಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಪಂಚಾಯತಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಷ್ವ ಪಾಲಟಿಕ್ಸ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ನ್ಯಾಯದ ಬದಲು ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕ್ಲಾಸನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ಪಂಚಾಯತಿಯಿಂದ ಇಂಡೆಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಆಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಬರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಎಂದು ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಮೇಜರ್-ಜನರಲ್ಗಳು, ಮುಂತಾದವರು ಬರಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಾವು ಇದನ್ನು ಆಳವಡಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಇಂಡೆಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ನಿನಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ, ಜನಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಸಿಕ್ಕದೆಲ್ಲೇ ದೊಡ್ಡವರು ಯಾರಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಮಾತ್ರ ಈ ಎಲೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಕ್ಲಾಸನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜನರಲ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದವರಿಗೆ ಸ್ಥಾನ ಇರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಇನ್‌ಡೆಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ನಡೆಸಬಾರದು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಮತ್ತು ಎಂ. ಎಲ್. ಸಿ. ಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಾನ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಓಟು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಕೂಡದು ಎಂಬ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ಹಾಕಿ ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಅವರು ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಿಂದ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಒಂದು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ತನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಸಾಧನೆಗಳು ಯಾವುವು ಆಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಗೆ ತಾನೆ ಅರಿತುಕೊಂಡು ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಎಕ್ಸ್ ಅಪಿಷಿಯೋ ಮೆಂಬರುಗಳಾಗಿ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಓಟಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಪಂಚಾಯತಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದ್ದೀರಾ? ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದ್ದೀರಾ? 60 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ; ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ತಾವು ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 80 ಭಾಗ ಎಸ್ಟಾಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ)

ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ತರಹ ಸ್ವಲ್ಪಂದಿಗಳನ್ನು ಹದ್ದುನಾಣಿಯ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಮೇನ್‌ಟೇನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಅದನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಆಳವಡಿಸಿಲ್ಲ. ತಾವು ಉತ್ತರಕೊಡುವಾಗ ಇದನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವಾಗ ಸ್ಟೇಟ್ ಲೆವರ್‌ನಲ್ಲಿ 40 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕಂಪರ್‌ಸರಿಯಾಗಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಪಂಚಾಯ್ತಿಯವರು 20 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹಾಕಬಹುದು, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನವರು 20 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹಾಕಬಹುದು; ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು 20 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹಾಕಬಹುದು. ಈ ರೀತಿ 100 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಇದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಹಳ್ಳಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಗಾಣಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ರೈತನ ಬೆನ್ನು ಮೂಳೆ ಮುರಿದು ಇವತ್ತು ಏನು ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಅದು ಇನ್ನೂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ದೇಶ ಬಹಳ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಸಲಕೆ ಇದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಅಪಾಯದ ಕೆಲಸ. ಜ್ಞಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಇದನ್ನು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇದು ಒಂದು ಬೀಜ ವಿಧಾನವಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಜ್ಞಾನ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಯಾವ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೂ ಸಿಕ್ಕಿಸದೇ ಅದನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೌಡ (ಅರಕಲಗೂಡು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳವರೇ, ಈ ಅತ್ಯುಪಯುಕ್ತವಾದ, ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾದ ಜರೂರಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದಂತಹ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ರಾಜ್ಯ ಮನೋದಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವವರು ಇಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಮುಖ್ಯವಾದಂತಹ ಅಂಶ ಅಧಿಕಾರ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಬೇಕಾದ್ದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸತಕ್ಕದ್ದು, ಗ್ರಾಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ನೇರವಾದ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಜನರ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರೇ ಜವಾಬ್ದಾರಾಗಿರುವುದು, ಹಳ್ಳಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅವರೇ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದು, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಮುಖಂಡತನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದು ಮುಂತಾದ್ದೆಲ್ಲಾ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ, ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಅದಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿವು. ತಹಶೀಲ್‌ದಾರಿ ಕೂಡ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು, ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಗಳ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕು, ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ 1959ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಒಂದು ಕಾನೂನು ರಚನೆಯಾಯಿತು. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳು ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಸಮಿತಿಗಳು ರಚನೆಯಾಗಿ ತಹಶೀಲ್‌ದಾರಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಅನೇಕರ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿರುವು, ಸಾಕಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಅವಕಾಶಗಳು ಅವಕ್ಕೆ ಇದ್ದವು. ಆದರೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಸಮಿತಿಗಳು ಬೀದಿ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಗಳಾಗಿದ್ದು, ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ, ಈಗ ನಡೆಯುವ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಅಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಲ್ಲವೆಂಬುದು ಅನೇಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಕಾರಣ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರವಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಹಣದ ಸಹಾಯ ದೊರಕದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಹಣದ ಅಭಾವವಿದ್ದುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಸಮಕರಣಿಗಳು ಒದಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳು ನನ್ನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ 1960ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು

ದೈಂತ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಹುರುಪನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳು ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿವೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳು ರಚನೆಯಾದ ರಾಗಾಯ್ತು, ನಿಂದಲೂ ಕೂಡ, ನಮ್ಮ ನಂನಾನದಲ್ಲೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಮುಖಂಡತನ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಿನ್ನೆಯದಿನ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಯುವಕರು, ವಿಧವಾವಂತರು, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲೇ ವಾಸಮಾಡುವವರು ಮತ್ತು ಉತ್ಪಾದಕರಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಜಯಪ್ರದವಾಗಿಯೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿಯೂ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಮತ್ತು ಇತರ ನಡವಳುರೂ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಹಣದ ಸೌಕರ್ಯ ದೊರೆತರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಾದ್ಯಂತ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪುಟ್ಟದಲ್ಲೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂಬ ಆಶೆ ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹ ಇರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಕಳೆದ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಭವದಿಂದ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೇನಿವೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದ ಸಮಿತಿ ಇವುಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣದ ಸಹಾಯ ಇವುಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತಮೇಲೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆಯಿತ್ತು. ನಂತರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರಕೊಟ್ಟು ಉನ್ನತಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಮೇಲೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಂಡಜ್ಜಿ ಬಸಪ್ಪನವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು, ಆ ಸಮಿತಿಯುಕೂಡ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ವಿಳಂಬವಾದದ್ದೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಉಪಾಯೋಕ್ತವಾದಂಥ ವರದಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಸಲ್ಲಿಸಿತು. ಆ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿರುವ ಅಂಶಗಳ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಈ ದಿನಸ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಬಂದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವಂತೆ ಗ್ರಾಮಸಭೆ, ಪಂಚಾಯಿತಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೋರ್ಡು, ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತು, ಸ್ಟೇಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್, ನ್ಯಾಯ ಪಂಚಾಯಿತಿ ವಗೈರೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವೆ ಹಿಂದಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲರದೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹಣದ ಸಹಾಯ ಇದರಲ್ಲರವಂತೆ, ನಿನ್ನೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಿಳಿಸಿದಹಾಗೆ, ಕಂದಾಯದ 97 ಭಾಗ ಪಂಚಾಯಿತಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತು ಈ 3 ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಹಂಚುತ್ತಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಸೆನ್ ಶೇಕಡ 40ರಷ್ಟು ಹಾಕಲು ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಶೇಕಡ 40 ಭಾಗವನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಕೊಡುವ ಅವಕಾಶ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಬೇಕಾದರೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಕೂಡ ಶೇಕಡ 20 ರಷ್ಟು ಸೆನ್ ಹಾಕಬಹುದು ಎಂದು ನಮೂದಾಗಿದೆ. ಇದು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕೆಲವು ಆದಾಯದ ಬಾಬುಗಳು.

1-30 P.M.

ಇನ್ನು ಉಳಿದ ಹಣದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕೆಲವು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಆದರೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ನಮೂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ, ಈ ಸಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿದಮೇಲೆ ಸರಕಾರದವರೇ ನೇರವಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕಂತಹ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಅದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡದೇಹೋದರೆ ಅವು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು? ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತುಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸಿದಮೇಲೆ ಅದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅದಕ್ಕೆ ತಗಲುವ ವೆಚ್ಚವನ್ನೂ ಎಂದರೆ ಸರ್ಕಾರ ನೇರವಾಗಿ ಇದುವರೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು, ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂತಿಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಇಂತಿಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ವಹಿಸುವಾಗ ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ಭಾಗವನ್ನು ನಾವು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಭಿಕ್ಷೆತನಾಗಿ ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅವಧಿನಡೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿನ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಘನೋತ್ಸವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಂದಾಯದ ಶೇಕಡ 97 ಭಾಗದಷ್ಟನ್ನು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿದಮೇಲೆ ಅದರಂತೆ

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ)

ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಇತರ ಎಲ್ಲ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನೂ ವಹಿಸಿದರೆ ಈ ಮೂರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಇಂದು ಎಲ್ಲರ ಖಚಿತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಕೂಡ ಆಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನೇರವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಿದರೋ ಅದರ ಜೊತೆಗೇ ಅದಕ್ಕೆ ತಗಲತಕ್ಕ ವೆಚ್ಚವನ್ನೂ ಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಈಗ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯುವಕರಾದ ಮತ್ತು ನುಗ್ಗಿಸ್ತರಾದ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಜನರು ಜನ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಸೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಜನ ಮುಖಂಡರಾಗಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾದ ಯುವಕರೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸದಸ್ಯರುಗಳಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಮನ್ನಣೆ ಪಡೆಯದೇ ಹೋದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗದೆ ಇರಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮಗೆಲ್ಲ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಹತ್ತು ಎಕರೆಗಿಂತ ಕಡಮೆ ಇರುವ ಭೂಮಿಗೆ ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡಲು ಅಲ್ಲಿರುವ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೇ ಅದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದರ ಇದರ ಕಾಮಗಾರಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಗಾಗುವ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮೂರು ಕೂಡ ಕೆರೆಗಳಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡರಾಗಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಇದರ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಈ ಮೂರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ವಹಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿನ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾಧಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶ ಇದರಲ್ಲಿರುವುದು, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಯ ವಿಚಾರ ಈ ಮನೋದಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ಚುನಾವಣೆ ಹಾಗೂ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ 15 ಜನ ಮೆಂಬರುಗಳಿದ್ದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ 8 ಜನರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂಳಿದ ಏಳು ಜನರನ್ನು ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಚುನಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಂದರೆ ವಿಲೇವಾರಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮೆಂಬರುಗಳಿಂದ ಹಾಗೂ ಒಟ್ಟುದಾರರಿಂದ ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಇದೆ. ತತ್ಪ್ರಕಾರ ಈ ಕಾನೂನಿನ ಉದ್ದೇಶ ಒಳ್ಳೆಯದಾದರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವಂತೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳ ಹಾಗೂ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಕೋ ಆರ್ಟಿನೇಷನ್‌ನ್ನು ಇವೆರಡು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಮೇಲೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳ ಸೂಪರ್‌ವಿಷನ್ನು, ಗೈಡನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಅನುಭವದಿಂದ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದಂತೆ ಮತ್ತು ಅವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ, ನನ್ನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಈ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆಯ ದೋಷಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಖಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸುವುದಾದರೆ ಇದರಿಂದ ಲಾಭ ರೂಪವತ್ತುಗಳಿಗೆ, ಜನರಲ್ಲಿ ಅನೀತಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ರಾಜಕೀಯ ಬೆಳೆಯಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದ ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಭಾಗವಹಿಸುವುದು ನೂಕುವಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಪುರಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಹುಟ್ಟಿಸುವುದು ಸರ್ವಧಾ ಯೋಗ್ಯವಾದುದಲ್ಲ. ತತ್ಪ್ರಕಾರ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆ ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದರೂ ಅದರಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಬಹುದಾದಂತಹ ಅನಾನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೇರವಾದ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲರೂ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರಬಹುದು. ನೇರವಾದ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ದೋಷಗಳು ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ನೇರವಾದ ಚುನಾವಣೆಗಳಿರುವುದು ಯುಕ್ತವಾದುದು ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ನೇರವಾದ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ನೇರವಾದ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆಯಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಂ. ಎಂ. ಎ. ಗಳು ಹಾಗೂ ಎಂ.ಎಂ.ಸಿ. ಗಳು ಇರಬೇಕು. ಜಿಲ್ಲಾ

ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಂ.ಪಿ. ಗಳು ಇರಬೇಕಾದುದು ನೂಕು ಎಂದು ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರೂ ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಸಕರಾಗಿರುವುದು ಬಿರಿ ಶಾಸನಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ. ಅವರುಗಳ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಅವರುಗಳು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳ ಹಾಗೂ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತುಗಳ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು, ಅದರ ಆಗು ಹೋಗುಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವರುಗಳು ಬಿರಿ ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳೊಂದಿರಲೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸ್ ಅಪಿಷಿಯೋ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದುದು ಅವರ ಅದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ.....

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ದೇವೇಂದ್ರಪ್ಪ. (ಭದ್ರಾವತಿ).—ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಲಂಚ ರುಪುವತ್ತುಗಳು ಬರಲವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ ಹೇಗೆ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೌಡ. —ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದವರು ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದವರು, ಅವರಿಗೆ ಅನುಭವವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 300-400 ಜನರಿರುತ್ತಾರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕರಪ್‌ಷನ್ನು ಬರುವುದು ಕ್ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದ್ದರು, ಅದರಲ್ಲಿ ಇದರ ವಿವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದಾರೆ. ಅದರಂತೆ ಅವರ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ “ತ್ರಿ ಟೈರ್ ಸಿಸ್ಟಂ” ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ರಿಪೋರ್ಟು ಈ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬರಲಿವಕಾಶವಿಲ್ಲದೇ ಹೋಯಿತು, ಅದರಿಂದ ನಾವಾಗೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಂಚಕೋರತನವನ್ನು ಕಲಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ, ಜನರಲ್ಲಿ ಆ ನೀತಿಯನ್ನು ಬಿತ್ತರಿಸತಾಗುವುದು, ಆಪ್ತೇ ಅಲ್ಲದೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಷ್ವಪಂಗಡಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇದನ್ನು ಕೈಬಿಡಲಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಅಂಥಾ ಕೆಟ್ಟಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಇದನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿರೋಧಗಳಿವೆ. ಇದು ತತ್ವಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿದ್ದರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ವಿರೋಧಗಳಿವೆ. ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಜನರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕ ವ್ಯಾಜ್ಯ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಅಧರವರೇ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಇದು ಆಪ್ತ ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಜನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುಂಟು ಇರಬಹುದು, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಎಡವಬಹುದು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇರಿತೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ನಾನುಕೂಡ ಒಬ್ಬ ಲಾಯರಾಗಿಲ್ಲೇನೆ. ನನಗೆ ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವತ್ತೂ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳಬೇಕು ಅಲ್ಲಿ ಆಸತ್ಯವನ್ನಾಡಬಾರದು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಈ ದಿವಸ ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ತಡ್ಡಿಯಿದ್ದವಾದ ತೀರ್ಮಾನಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ನಾನು ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕಾರಣ ವೇನೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ಅಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸತಕ್ಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಜನರು ಈ ದಿವಸ ಕೋರ್ಟಿನಮುಂದೆ ಆಸತ್ಯ ನುಡಿಯಲು ಹಿಂದೆಗೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೇ ಈ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಆಸತ್ಯ ನುಡಿಯಲು ಅವಕಾಶ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ಥಳೀಯ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಿಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಳೀಯ ಮುಖಂಡರುಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಇವುಗಳ ತೀರ್ಪನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಿಗಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಒಂದು ಎಕ್ಸ್‌ಪರಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಯೋಗ್ಯವಾದುದೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಆದರೆ ನಾನಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ನ್ಯೂನತೆಗಳಿವೆ. ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಪಡಿಸಿ ಇದನ್ನು ಸರ್ಯಾಗ್ ನುಂದರವಾದ ಮನೋದೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದೊಳಗೆ ಗ್ರಾಮರಾಜ್ಯದ ಏಳಿಗೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಮನೋದೆಯಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲ ಸಾಲೆನ್ (ಮೂಡಬಿದ್ರಿ).—ಈ ಮನೋದೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲೆಯೂ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಅದ್ದರಿಂದ. ನಾವು ಇದನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲ ಸಾರೆನ್)

ಸ್ವಾಗತಮಾಡುತ್ತೇವೆನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಹಲವು ಕೆಲವು ಎಡರುತೊಡರುಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಜನರಿಗೆ ಅದರಿಂದಾಗತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲಪಡಿಸಲು ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ಬದಲಾವಣೆ ಮತ್ತು ರೂಪಾಂತರಗೊಳಿಸುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ನೂತ್ನವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದ್ಯರಗಳು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತುಗಳಿಗೂ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳ ಆಯ್ಕೆಗೆ ನೇರವಾದ ಚುನಾವಣೆಗಳಿರಬೇಕೇ ಎನಾ ಇವುಗಳಿಗೆ (ಇಂಡೆಕ್ಸರ್ಸ್) ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ಇಡಬಾರದೆಂದು ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಾನು ನೇರ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಮತದಾರರಿಗೂ ಚುನಾಯಿತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೂ ನೇರಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಈ ರೀತಿಯ ಚುನಾವಣೆಗಳೇ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿವೆ. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಬಂಡವಾಳದ ಬಲದಿಂದ ಚುನಾಯಿತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ತಮ್ಮಡಿಗೆ ಒಲಿಸಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅವುಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾರಣಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ.

ಅದುದರಿಂದ ನಾನೂ ಕೂಡ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಚೇರ್ಮನ್ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನೂ (ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಎರಕ್ಷನ್) ನೇರ ಚುನಾವಣೆ ಮೂಲಕವೇ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದು. ಕೆಲವರು ಒಂದೊಂದು ಗುಂಪಿನ ಗೊಂಡಾಗಳ ಮುಖೇನ ತಮ್ಮ ಅವಾರ ಹಣ ವ್ಯಯಿಸಿ ಒಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಒಡೆದು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವಕಾಶವನ್ನು ನಾವಾಗಲೇ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗಿಲ್ಲಾ ನೇರವಾಗಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಎರಕ್ಷನ್‌ಗಳನ್ನೇ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಇಂಡೆಕ್ಸರ್ಸ್ ಎರಕ್ಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಬಂಧಿತವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಬರತಕ್ಕ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಮತ್ತು ಮತದಾರರಿಗೂ ಒಂದು ನೇರವಾದ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳೆಯುವ ಇರಬೇಕಾದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ.

ಇನ್ನು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಸದಸ್ಯರ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸದಸ್ಯರು ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಈ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿರಬೇಕಾದ್ದು ಅನಗತ್ಯ; ಅದು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಈ ಸಹಕಾರ ತತ್ವದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಆ ತತ್ವವನ್ನು ಒಂದಾವರ್ತಿ ರಾಷ್ಟ್ರವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನಂತರ ದೇಶದಲ್ಲೆರತಕ್ಕ ಇಂಥ ಎಲ್ಲಾ ಮುಖ್ಯ ಜಿಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲೂ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಈ ಗ್ರಾಮರಾಜ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತದಲ್ಲೂ ನೇಮಿಸಿ ಇವರಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಆ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಂಚಾಯತ್ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ಇವರ ಸಂಪರ್ಕವಿರಬೇಕಾದ್ದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಮನೋದಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಅಡಕಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ.

ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ನಾನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ನೀತಿಯಿಂದ (ಬೋಗಸ್) ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಸಲವತ್ತನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡುವವರ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತ ವಹಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಅವರವರ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧನೆಯಿಂದಲೇ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಪಡೆಯಲು ಯಾರಾದರೂ ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಅವುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಯ ಸಹಕಾರ ನೀತಿಗೆ ಹಾನಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಉನ್ನತತ್ವದ ಕೊಠಿ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಇನ್ನೂ ಡ್ಯೂಟಿಗಳು ಮತ್ತು ಫಂಕ್ಷನ್ಸ್ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪಂಚಾಯತಿ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತುಗಳಿಗೆ ಅವುಗಳ ಶಕ್ತಿಗನುಸಾರ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಕಾರ್ಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರುವವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಸ್ಥಳೀಯ ವಿಚಾರಗಳ ನೇರವಾಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂತಹ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪಂಚಾಯತಿ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಯಾರಿಸುವ ಮುನ್ನ ಇಂತಹ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ವಿಚಾರಗಳು ಆಯಾಯ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಜನರ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ಬಡಬೇಕು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನ್ನು ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ

ವಹಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಹಾಗೆಯೇ ಅನೇಕ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದ ಮಹತ್ವವಿರುವ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ವಹಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಉತ್ತಮ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗುವಂತೆ ಹೀಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆಯಾ ಗ್ರಾಮ, ತಾಲ್ಲೂಕು, ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅವರವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅವರವರಿಗೇನೋ ವಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಕಾಯಿದೆಯ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಭದ್ರವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿದ ಮಾತ್ರ ಈ ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅದು ಕೇವಲ ಕಾಯಿದೆಯಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಜನೋಪಕಾರಿಯಾಗಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗಿರುವ ಮನೂವೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತದ ಅದರ ಒಂದು ಗೌರವವೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಪ್ರಯೋಜನ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಜ್ಯದ ಹಳ್ಳಿ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಜನರು ಆ ಕಡೆಗೆ ಗಮನಿಸಿ ಆಡಳಿತ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಜಾಗೃತಿ ವಹಿಸಿಬರಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೆಚ್ಚಿನವರಲ್ಲಿ ಈಗ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿದಾಗ ಗ್ರಾಮಾಂತರದ ನಣ್ಣ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರವೇಶವಾಗದಂತೆ ಕಡೆಯೂ ಏನನ್ನೂ ಈ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಹಿಂದುಳಿದಿರುವ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆ ಕಾಲದ ರಾಜಕೀಯಗಳಿಂದಾಗಿ ಕೊರೈ, ಕ್ರಿಮಿನಲ್‌ಗಳು ಆಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಈಗಲೂ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದ ತಡೆ ಇರಲೇಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರವೇಶವಾಗಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು?

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲ ಸಾರನ್.—ಪಂಚಾಯತ್ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡದಂತೆ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪಕ್ಷಗಳ ಪ್ರವೇಶ ತಡೆಯುವಂತೆ ನೋಡುವುದು. ನಮಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಣೆಯಿಂದ ಮಾಡತಕ್ಕ ದಕ್ಷ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಬೇಕು. ಆದರೆ ಈಗ ತರಬೇತಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಈ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ನಣ್ಣ ಮಟ್ಟದ ನಾಯಕತ್ವದಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡದಾಗುವ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಈಗಿರುವ ನಾಯಕತ್ವ ಕೇವಲ ಮೇಲಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರೈತರಲ್ಲಿ ಮಜೂರಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಮುಂದಾಳುತನ ಅವರಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು, ಹಾಗೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳೂ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತುಗಳೂ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬರಬೇಕಾಗಿವೆ.

ಇನ್ನು ನಾಮಕರಣದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಆದಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಗತ್ಯವೆನಿಸಿದಾಗ ತಜ್ಞ ಪದವೀಧರ ಅಥವಾ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖಾ ನೌಕರರ ವಿನಹ ಬೇರಾರನ್ನೂ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಲೇಬಾರದು. ಸರಕಾರ ನಾಮಕರಣದ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತ ಕೈವಾಡವನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ಮಂಜೂರಾತಿಗಳನ್ನು ಬ್ಲಾಕ್ ಡೆವಲಪ್ ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸರುಗಳು ಎಗ್ಗಿಕ್ಕುಟಿವ್ ಆಫೀಸರುಗಳಿಗೆ ಪಂಚಾಯತ್ ಬೋರ್ಡು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ನೇರವಾಗಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಬೋರ್ಡು, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತುಗಳಿಗೆ ಆ ಅಧಿಕಾರ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇರುವಂತಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಆ ಅಧಿಕಾರ ಇರಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ತಪ್ಪು ಹೇಳುತ್ತಾತ್ರೋ ಆಗ ಕಾಯಿದೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅಗತ್ಯ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ಹಣ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅಂಥಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮನೂವೆಯು ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರು ಅಳವಡಿಸುವ ಮತ್ತು ಅವರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿದ್ದಿ ಪಡಿ ಮಾಡಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ. ಚುನಾಯಿತ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವಾಗ ತುಂಬಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ ಗೆಂತೂ ಒಬ್ಬ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಗ್ರೇಡ್ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಸೀನಿಯರ್ ಗ್ರೇಡ್ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರು ಮಾಡಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಗ್ರೇಡ್ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಒಳ

(ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲ ಸಾಹನ್)

ಗಿನ ಆದಳತದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ ಬೆಳೆದು ಜವ್ವಾರಿಯಿಂದ ಆದಳತ ವಹಿಸಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಬೆಳೆಯದಂತೆ ಬಹಳ ವಾಗಿ ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಖಾಯಂ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದೂ ಮನೂದಯಲ್ಲೇ ಸೇರಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆರ್‌ಫೇರ್ ಅಫೀಸಿನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಸಬ್ ಕಮಿಷನರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅಂತಹ ಸಮಿತಿಗಳು ವೆರ್‌ಫೇರ್ ಬಜೆಟ್‌ನ ಖರ್ಚಾಗಿಯೇ ಇವೆ. ಹೀಗಾಗಬಾರದು ಆ ನೇಮಕದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಭ್ಯಂತರವೇನಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಸಮಿತಿಗಳ ಕಾರ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಜೀವನದಲ್ಲಿ ದಲಿತರ ಸರ್ವತ್ರ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ದುಡಿಯುವಂತಾಗಬೇಕು. ಈ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬರಲೇಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿರಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಮುಂದಾಳತ್ವವನ್ನು, ಆದಳತ ಜವಾಬ್ದಾರಿ, ದಕ್ಷತೆ—ಇವುಗಳನ್ನು ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಅಂತಹ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಆಧ್ಯಕ್ಷತೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ತಿ ಪ್ರಕಾರ ಚೇರ್ಮನ್, ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳಾಗಲು ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಬ್ ಕಮಿಷನರಾಗೆ ಚೇರ್ಮನ್‌ಷಿಪ್ ಆಯಾ ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತ್ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಪುನಃ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಲು ಉಮೇದುವಾರ ರಾಗಲು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತ್ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್—ಈ ಎರಡನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡಬೇ ಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆದರವರ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಿರುವಲ್ಲಿ ಅವರವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕಾದಿರಿಸರಾಗಬೇಕು. ಆದನ್ನು ಈಗಲೂ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತ್ ಮಾಡುವುದು ಉಂಟೋ ಅಲ್ಲ ಅನೇಕ ಸಲ ಜಾತಿ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೆಳುತನದ ದುರಾಚಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಉಂಟು. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಮೊದಲೇ ಸ್ಪರ್ಶರಾಗಿದ್ದು ಸಮಾಜದ ಉನ್ನತ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿದ್ದವರು ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆ ಜನಾಂಗಗಳು ಮಾತ್ರ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ರತಕ್ಕದ್ದು. ಆದರೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್‌ನೊಳಗೆ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ, ಅಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಅಪ್ರತಿಭೆ ವಿಚಾರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರೂ ಹಣ ವಂತರೂ ಸೇರಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೂಟಗಾರಿಕೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತರಿರುವ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತಿನವರಿಗೆ ಕ್ರಮವಾದ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವೇ ದೊರೆಯಲಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಧಾನ್ಯರ ಶೆಟ್ಟಿ (ಶ್ರೀ. ಪೂ.) ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ನಾಯ್ಡು ಅವರು ಯಾವ ಕ್ಯಾಸ್ತ್? ಶ್ರೀ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ನಾಯ್ಡರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಾನತೆ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೇ ಪಡೆದಿದ್ದವರೂ ಅಪ್ರತಿಭೆ ಕೂಟಗಾರಿಯವರು ಅವರೊಡನೆ ಸೇರುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಕೂರ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಐದು ಸಾವಿರ ಜನ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್‌ನವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಈ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿದೆ; ಚಿತ್ರಲದುರ್ಗ, ಹೆಗ್ಗಡದೇವನಕೋಟೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ.

Sri B. RACHAIAH (Minister for Forests).—Scheduled castes are defined by the President of India, and the classification will be done according to the list. They are separate class of people as announced by the President of India.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತ್ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಎಂಬ ಪದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಡೆಫಿನಿಷನ್ ಕ್ಯಾಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇದು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತ್ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಎಂಬುದಾಗಿ ಬರೆದಿರುವುದು ಅರ್ಥ ವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾವು ಇದರಲ್ಲಿ ರಾ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ನವರನ್ನು ಕೇಳಿ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತ್ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ನವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಸಂವೇಹ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಪುನಃ ಎಕ್ಸ್ ಪ್ಲೇನ್ ಮಾಡಿ ಎರಡಕ್ಕೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಬಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—(ಸಿರಾ) ಅವರು ಹೇಳಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಮೃತನೊಬ್ಬ ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಡಿಸಿಷನ್ ಆಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುನಿಚೆನ್ನಯ್ಯನವರ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಸಂದೇಹವಿದೆ. If it is made clear whether these people are just included under this category of people who come under the scheduled castes, I think, it is good for everybody.

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲ ಸಾರನ್ನ.—ಶ್ರೀ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಮಾನವಾದ ಕೇಸನ್ನು ಹೇಳಿದ ವಿಚಾರವಲ್ಲ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದು. ಈಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸವಲತ್ತುಗಳಿಗೂ ಎರಡು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕ್ಯಾಟಗರೀಸ್ ಇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಫಾರಮ್ ಸಹವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಜ್ಞೆಯೇ ಇದೆ. ಒಂದು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಸ್, ಇನ್ನೊಂದು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬಸ್ ಇವಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳು, ನ್ಯೂಲುಗಳಿವೆ. ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆರ್‌ಫೇರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ನಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಇವಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ರೆಕಾರ್ಡರ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಹೆಡ್ ಸಹ ಇದೆ. ಆದರೆ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಬರುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಒಟ್ಟು ಸೇರಿ ಕ್ಲಬ್ ಮಾಡಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಸ್ ಆದರೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬಸ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಸ್ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಪಕ್ಷ ಪಂಗಡಗಳಲ್ಲಿ ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಯಾರು ಸಮಾಜಿಕ ತೊಂದರೆಗಳಲ್ಲದೆ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಒಟ್ಟು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಅದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯದ ಪಕ್ಷಗಳ ಟಿಕೆಟುಗಳು ಸ್ಪರ್ಶರಾಗಿರುವ ಗಿರಿಜನರಿಗೇ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಸಂಭವ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆತಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ.

2-00 P. M.

ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಳೆದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿರುವ ವಿವರವೇ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೂ ಕೂಡ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಸಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಿಜರ್ವ್ ಸೀಟ್ಸ್ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ರಿಜರ್ವ್‌ಸೀಟುಗಳು ದಲಿತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗಿವೆ ಇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ದಲಿತ ವರ್ಗದವರೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬನ್ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೇ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳ ಬೆಂಬಲ ಮತ್ತು ಹಣ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ ಜಾಸ್ತಿ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಮತದಾರರ ಸಂಖ್ಯೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಸಿನವರೇ ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದಾರೆ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವ ಪ್ರದೇಶ ಆದ್ದರಿಂದ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಸಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸೀಟನ್ನು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬನ್‌ವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳವರು ಕೊಡಬಾರದಿತ್ತು; ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಸಿನವರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬನ್‌ವರು ಸ್ಪರ್ಧಿಸಬಾರದು. ವಿಧಾನ ಸಭೆಗೂ ಕೂಡ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಸಿನವರಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬನ್‌ವರು ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಈ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಇದು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ, ಮತ್ತಿತರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಸಿನವರು ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದಾರೆಯೋ ಅಂಥಾ ಕಡೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಸಿನವರಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕೊಡುವಂತಾಗಬೇಕು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬನ್‌ವರು ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದಾರೆಯೋ ಅಂಥಾ ಕಡೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬನ್‌ವರಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವಂತಾಗಬೇಕು.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sri Subbaiah Naik was also elected from the reserved seat. He says that he also got elected from the reserved seat. What is the difference between the two reservations ?

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲ ಸಾರನ್ನ.—One is reserved for scheduled casts and the other for scheduled tribes ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿವರು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗಾಬರಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಸಿನವರಿಗೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಲೆಸ್ಸ್ ಇದೆ. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬನ್‌ವರಿಗೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಲೆಸ್ಸ್ ಇದೆ. ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್‌ನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಸಿನವರಿಗೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವ ರೀತಿ ನೀತಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿದೆ. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬನ್‌ವರಿಗೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಸಿನವರಿಗೇ ಬೇರೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಇರಲೇಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬನ್‌ವರಿಗೇ ಬೇರೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಎಂ. ಆರ್. ಪಾಟೀಲ್ (ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ).—ಸ್ವಾಮಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಿನ್ನೆಯಿಂದ ಇವೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರ ಪೈಕಿ ಅನೇಕರು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಗಳು ಮತ್ತು ಎಂ. ಎಲ್. ಸಿ. ಗಳು ಸದಸ್ಯರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಾದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಏನು ಎನ್ನುವಂಥಾದ್ದನ್ನು ನಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಘಟನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ಪುನಿರೋಪ್ತರೂ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಎಕ್ಸ್‌ಅಫಿಷಿಯೋ ಮೆಂಬರಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ 25 ಸಾವಿರದಿಂದ 50 ಸಾವಿರದವರೆಗೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕ ಒಂದು ಭಾಗದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಚುನಾವಣೆಯ ಮೂಲಕ ಆರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂತೂ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ 40 ಅಥವಾ 42 ಜನಗಳಿಂದ ಕೂಡುವಂತಹ ಒಂದು ಸಭೆ ಆಗಬಹುದು ಅದರ ಮೇಲೆ ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಗಳು ಕೆಲವರು ಎಂ. ಎಲ್. ಸಿ. ಗಳು ಕೆಲವರನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸುವುದಾದರೆ ಅದರ ಸಂಖ್ಯೆ 60-70 ಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಗಳು ಮತ್ತು ಎಂ. ಎಲ್. ಸಿ. ಗಳು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವಂಥಾದ್ದನ್ನು ನೂಡನೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದರ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಏನು ಎನ್ನುವಂಥಾದ್ದನ್ನು ನೂಡನೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಇರಲಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಇರಲಿ ಅಥವಾ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ ಇರಲಿ ಅದು ರೋಕಲ್ ಸೆಲ್ಫ್ ಗೌರವೆಂಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟದ್ದು. ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸ್ಥಾನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಚುನಾವಣೆಯ ಮೂಲಕ ಜನತೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ರೂರಲ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ, ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತು ಎಂದು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಫೈನಾನ್ಸನ್ನು ಸಹ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಂ. ಎಲ್. ಎ ಮತ್ತು ಎಂ. ಎಲ್. ಸಿ ಗಳು ಇರುವ ವಿಚಾರ ಏತಕ್ಕೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ, ಈಗ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಡ್ವೈಜ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಕ್ಯಾಲರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಂ. ಎಲ್. ಎ ಗಳು ಮತ್ತು ಎಂ. ಎಲ್. ಸಿ ಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಇವರೇ ಇರಲಿ ಎಂದು ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆಯೂ ಸಹ ಇದನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಇದರಿಂದ ಕೆಡುಕು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ನಾವು ನೋಡಿರುವ ಹಾಗೆ ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಗಳು ಮತ್ತು ಎಂ. ಎಲ್. ಸಿ. ಗಳು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನು ಕೆಲಸ ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವಂಥಾ ಒಂದು ಮನೋಭಾವನೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಇದೆ. ಇವತ್ತು ರೂರಲ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ಥಾನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ವಾದಂತಹ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಕೊಡುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಗಳು ಮತ್ತು ಎಂ. ಎಲ್. ಸಿ. ಗಳು ಇರಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರು ಇಚ್ಛೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಆರೋಪನೆ ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದು ಇದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ಕೂಡ ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವ. ಆದರೆ ಈ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಮತ್ತು ಎಂ. ಎಲ್. ಸಿ. ಗಳು ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುವುದಾದರೆ ಆಗ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂ. ಎಲ್. ಎ ಮತ್ತು ಎಂ. ಎಲ್. ಸಿ. ಆದವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇರತಕ್ಕವರು. ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಈಗ ನೇರವಾಗಿ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರ ಆರಿಸಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು 60-70 ಜನ ಆಗಬಹುದು. ಇವರ ಜೊತೆಗೆ ನಾವೂ ಸೇರಿದರೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಅಲ್ಟರೇನ್ಟಿವ್ ಸಲಹೆ ಇದ್ದರೆ ಸಮಿತಿಯವರು ಅದನ್ನೂ ನೂಡಿಸಬಹುದು. 25-50 ಸಾವಿರ ಪ್ರಜಾ ಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಜನರು ಆರಿಸಿ ಬರುವಂಥದ್ದಕ್ಕೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಜೊತೆಗೆ ಶಾಸಕರೂ ಇರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಒಂದೇ ಕಮಿಟಿಗೆ ಎರಡು ಕಡೆಗಳಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಬಂದಂಥ ಸದಸ್ಯರು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಶಾಸಕರು ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ ಚುನಾವಣೆಗೆ ತಗಲುವ ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನಾದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಉಳಿಸಬಹುದು. ಆಗ ಶಾಸಕರೇ ಪ್ರಸಿಡೆಂಟ್, ವೈಸ್ ಪ್ರಸಿಡೆಂಟ್ ಹೀಗೆ ಆಗಬಹುದು. ನಾವು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆರು ತಿಂಗಳು ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆ. ಆಗ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯಬೇಕಾದುದು ಹೇಗೆ? ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಅಧಿವೇಶನ ಅಥವಾ ಕಮಿಟಿಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಮೀಟಿಂಗ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ? ಹೇಗೆ? ಶಾಸಕರು ಅಲ್ಲದ್ದರೆ ಒಬ್ಬರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಿ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಹೀಗೆ ಆಗಿ ನಮಗೂ ಒಂದು ಬೊಡ್ಡ ಸ್ಥಾನಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಕಡಮೆ ಯಾದೀತೋ ಏನೋ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಇದು ವಿಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು, ಬೋರ್ಡಿನೊಳಗೆ ಎಂ. ಪಿ. ಅಥವಾ ಎಂ. ಎಂ. ಎ. ಇದ್ದು ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು, ಈಗ ಸುಧಾರಿಸಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಂ. ಪಿ. ಮತ್ತು ಎಂ. ಎಂ. ಎ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದಂಥ ಒಂದು ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ತರಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಬೋರ್ಡು ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಮಿಷನರಾಗಲಿ ಇವರು ಇರಬೇಕೇ ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಶಾಸಕರನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನೊಳಗೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಮಿಷಿ ಗಳೊಳಗೆ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ನಾವುಗಳು ಏನಾದರೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಮಿಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೋರಂ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ಆದೀತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ವಿಧಾನ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಹೇಳುವಂಥ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಆಯಾ ಸದಸ್ಯರ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಇರಲಕ್ಕೆ, ನನ್ನ ಪೂರ್ತಿ ಕೇಳಿದರೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಬಹುದು. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ, ಎಂ. ಎಂ. ಎ. ಮತ್ತು ಎಂ. ಎಂ. ಎಂ. ಸಿ. ಆದವರು ಸದಸ್ಯರಾಗಿರಬಹುದು, ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಬಹುದು. ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವ ಸರಳ ರೀತಿಯಿಂದ ಆಗುವಂತೆ ದಾರಿ ಹುಡುಕಿರಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಇರಬಾರದು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವನ್ನು ನಿಖರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಕೆ. ಪಾಟೀಲ್.—ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ವಿಧಾನ ಸಭಾ ಸದ ಸ್ಯರು ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೆ ಎಂ. ಪಿ. ಆದವರನ್ನು ಹಾಕಬಹುದು. ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಶಾಸಕರಾಗಲಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರಾಗಲಿ ಯಾರೂ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲು ಅಲ್ಲಿರನ್ನೇಳುವ ಸಜೆಷನ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದರ ಸಾಧಕ ಬಾಧಕಗಳನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಮಾತು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ವಿಚಾರ ಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ತಲೆಯೊಳಗೆ ಹಾಕುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡುವಾಗ ಬಹಳ ಆಶಾದಾಯಕ ವಾತಾವರಣ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ನೋಡುತ್ತ ಇರಲಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಸಂಶಯಗಳು ಬರು ತ್ತವೆ. ಇದು ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ಅಧಿಕಾರ ವೀಕ್ಷೇಂದ್ರಕರಣ. ಇದು ಯಾವತ್ತೂ ಜನರ ಡಿಪಾರ್ಟ್ ಮೆಂಟ್ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೋ-ಆರ್ದಿನೇಷನ್ ಆಗಬೇಕು. ಅಂದ ಮೇಲೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ, ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಇಂಥ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕ್ಯಾನ್ಸ್ ಎರಡನೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಸಬಾರ್ಡಿನೇಟ್ ಆಫೀಸರಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ಎನ್ನುವಂಥಾ ದಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಆಗ ಕೋ-ಆರ್ದಿನೇಷನ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ಅವಕಾಶ ಇದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ಕ್ಯಾನ್ಸ್ ಎರಡನೇ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬೋರ್ಡಿನ ಕ್ಯಾನ್ಸ್ ಎರ ಡನೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಅದು ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ಡಿಪಾರ್ಟ್ ಮೆಂಟುಗಳ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಸ್ಪೀಷಿಯಲ್ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ 8-10 ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ವರ್ಗಾಯಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದೇ ತೀರತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಇರಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಆರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದೇ ತೀರತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದರೆ 'shall' ಎನ್ನುವ ಪದವನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಇದನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತಗೊಳಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯದು ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಈ ಮನೂವೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಪಾಂಚರಸರಕಾರ ಕೊಡಬಹುದೆಂದಿದೆ. ಉಳಿದ ವಿಷಯಗಳಾವವೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬರುತ್ತದೆಂದು ಭಾವಿಸೋಣ. ಮೊದಲು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬೇಕು, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಬೇಕು. ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಪಗಾರ ಕೊಡಲು ಕೋಟಿಕ್ಕಿಂತಲೇ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ಸೆಕೆಂಡರಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಯಾವುದೇ ಇರಲ ಅದಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ಸಹಿತ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ,

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಆರ್. ಪಾಟೀಲ್)

ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಎಲ್ಲದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೂ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. 20 ನಯಾ ಪೈಸೆಯಂತೆ ಸರ್‌ಜಾರ್ಜು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದರೆ ನಾವೇ ಉರುಳು ಹಾಕಿಕೊಂಡಂತಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).—ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ವರ್ಗಮಾಡಿದರೆ ಸರಕಾರ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ 9 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅದಕ್ಕೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಆರ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಹಾಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿರುವ ಪ್ರಾಂತಗಳಾದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಮದರಾಸು, ಆಂಧ್ರ ಮುಂತಾದ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯ ವಿಧಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಾವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಕರಿಸಿಲ್ಲ. ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್ ಸಮಿತಿಯವರು ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಯಾವ ಪ್ರಾಂತವೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬಂದರೆ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ಜನರಲ್ ಆಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಿಗೆ ಈ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಏಷ್ಯ ಅಡಾಯಿವಿದೆಯೋ ಅದರ ಎರಡರಷ್ಟಿದೆ.....

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ.—256ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

“.....arising within a district and to be of an administrative character and shall on such entrustment transfer to the Zilla Parishad such funds and staff as may be necessary to enable the Zilla Parishad to exercise the powers and discharge the functions so entrusted”

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಆರ್. ಪಾಟೀಲ್.—ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸರಕಾರ ವಿಸರ್ಲಾಗಿಡ ತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು. ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಬಾರದು. ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಭಾರವನ್ನು ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ ಹಣವಿಲ್ಲದೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ಶೇಕಡ 20ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ ಎಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

Sri M. C. BASAPPA.—Is that section ambiguous? If any item of work is transferred to Panchayat Raj, along with it, funds also will be transferred.

Sri M. R. PATIL.—If it is made clear I am satisfied. ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟ ವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈಗ ಉಳಿದ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಕಂದಾಯ ಎಷ್ಟಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ನಾವು ಮಾತ್ರ ಎರಡು ಪಟ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸೆಸ್ ಶೇಕಡ 40 ರಷ್ಟು ಮತ್ತು ರೋಕಲ್ ಬಾಡೀಸ್‌ಗೆ ಶೇಕಡ 20ರಷ್ಟು ಎಂದರೆ ಭೂಕಂದಾಯ ನಾಲ್ಕು ಪಟ್ಟು ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಹೇರಿದರೆ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿ ಇರಲಿ ಅಥವಾ ಯಾರೇ ಇರಲಿ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಅವರವರ ಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಹಾಕುವುದೇ ಹೊರತು ನಾಲ್ಕು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಎಂದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಸಬಹುದೆಂದು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಅಷ್ಟು ಹಿತಕರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕು ಪಟ್ಟು ಏರಿನುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ನಮ್ಮ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಿರುವುದು ಎಂಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಆಗಬಹುದು. ಈಗಿರುವುದು ಮೂರು ಕೋಟಿ ಟಲ್ಲರ. ಮುಂದೆ ಬರುವುದು ಎಂಟು ಹತ್ತು ಕೋಟಿಯಾಗಬಹುದೆಂದು ಹೇಳ ಬಹುದು. ಇದರ ಹದಿನಾರು ಪಟ್ಟು ಎಂದರೆ 160 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಆಯಿತು. ಎರಡು ಕೋಟಿ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು, ಒಬ್ಬನಿಗೆ 80 ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂಬುದನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಬಹುದು. ಗ್ರಾಸ್ ಅಲ್ಲದೆ ನೆಟ್ ವರಮಾನ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕು. ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದವರು ಐದು ಎಕರೆಗೆ ಕಡಮೆ ಇರುವ ಹಿಡುವಳಿಯ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾವು ರೈತರ ಮೇಲೆ ಒಟ್ಟು ಸೆಸ್ ನಾಲ್ಕು ಪಟ್ಟು ಮಾಡಿದರೆ ರೈತರು ಕುಸಿದು ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ರೈತನಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಶೇಕಡ 60 ರಷ್ಟು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾವು ಭೂಕಂದಾಯದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬನೆ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸೆಸ್ ಹೊರಿಸುವುದಾದರೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಮೇಲೆ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri B. R. SUNTHANKAR (Belgaum City).—Sir, I heartily welcome this Mysore Panchayat Raj Bill and without any reservations, I offer my congratulations to the Hon'ble Minister for bringing this Bill before this House. I congratulate him, Sir, because there is real decentralisation in this Bill. He has taken a bold step in the right direction. Generally, tendency with the Government is to centralise power in itself. Particularly this Government centralises and arrogates all powers to itself. That is what we experience in the Municipalities Bill where even the powers that the municipalities had got were snatched away by the Government.

So this Bill is in contrast with that. Here is a bold attempt to part with power and to share power with the people. That is a very good feature of this Bill. Sir, this Panchayat Raj and this decentralisation, the Zilla parishad, the Taluka Development Board and the Grama Panchayat and this three tier system, if that is established, it will be in the context of development and planning. It should be viewed in that context and not in political context as a matter of fact. Perhaps, these institutions may be exploited for political purposes by various parties. But the real intention of the Bill is this decentralisation will be for planning and development, to facilitate planning and economic development of the people, particularly in the rural areas. In a democracy, people must be taken into confidence. If people are not taken into confidence, all the schemes and programmes of the Government are likely to fail. That is what has happened in the case of Community Development.

2-30 P.M.

Since the inception of community Development programme it has been the experience that it could not attract the people. They were almost a failure. There was no adequate response for this Community Development from the rural masses and there was lack of participation by the people in these programmes. Sir, the very idea, according to me, of this Panchayat Raj, originated in the fact that Community Development schemes in our country had failed. As the Community Development failed, this idea of Panchayat Raj came to be mooted. It was thought that unless there was decentralisation, unless there was decentralisation in institutional sense there would be no decentralisation in the proper form and the planning and development programme would fail. Sir, the future, the fate of this Panchayat Raj will depend upon how these institutions will work. Personally, I am holding very high hopes about this Panchayat Raj, because, if these institutions work properly, they will release new forces in the rural community. They will create initiative among the rural people if they are properly worked. This Panchayat Raj will invoke initiative in the

(SRI B. R. SUNTHANKAR)

people and it will also be a challenge to the rural masses. In fact, when this Panchayat Raj will be instituted, it will be a challenge to the rural masses. If they work properly, if these institutions will be able to rouse or generate enthusiasm and initiative in the people, Sir, a new era in our State will commence. Sir, success of this Panchayat Raj scheme will depend upon how the rural population responds to these institutions. Much depends upon the leadership that will be evolved. Sir, so far, in our country, we have got leadership at the national level and leadership at the State level. Throughout our national movement, our struggle for independence, there was national leadership, leadership at the national level. After independence, we are having leadership at the State level. But there is no leadership as such, what we call local leadership, at the lower level, the district level, the taluka level or the village level. It is State leadership that is working throughout the States without having any basis of leadership at the district or taluka or village level. That is why the idea of having direct elections for the jilla parishad, and not to allow MLAs and MPs to sit on the jilla parishad, arose. That is the one idea, to my mind, which is good. I am of the opinion that we members of the Legislature and the Parliament should not sit either in the jilla parishad or in the Taluk Development Boards. Let them work for themselves, let them develop for themselves without any interference from outside, thereby they will be able to evolve a new leadership.

There has been some survey in Maharashtra of the working of the jilla parishad. Some professors from American University, the University of California, I think, Shrader of America are interested in the working of Panchayat Raj. Professor Ram Joshi of Bombay carried out some survey in the working of the jilla parishads in some districts of Maharashtra. Their Survey has revealed that on the district level, a new leadership is evolving. That has been their finding. They have analysed the character and composition of this leadership. The new leadership comes mainly from the landowning class the landed gentry and having education, may not be higher, but at least education of S.S.L.C. standard and even college standard. That has been their finding of the working during the last two years. So, there is really hope of evolving a leadership at the district level and from that view point, I look at these institutions, particularly the jilla parishads.

Sir, in the very preamble of this Bill, it is said "a Bill to amend the law" and again it is said "whereas it is expedient to amend the laws". I do not think we are simply amending the law. It is altogether a new law. It may not be correct to say that we are amending, or that it is an amending law. We are formulating a comprehensive law in this Bill. Therefore we should change these words "to amend". This is a new Bill in a new form and with a new character.

Sir, this Bill is on the pattern of the Maharashtra Panchayat Raj. Of course, there are certain changes. In the Maharashtra scheme, they

have laid all the emphasis on the district level jilla parishad. Jilla Parishad in the Maharashtra Act is a powerful body. According to the Maharashtra Act, Jilla Parishads are the basis of this Panchayat Raj. They have not gone to the village level. It is at the district level and that is most important in the Maharashtra Act. At the taluka level—they are simply agencies carrying out the programme of the jilla parishad. They have no independent existance of their own as such. But here, Sir, in our Bill, there are three tiers, fully working tiers I may say, at the village level, taluka level and district level and some sort of attempt has been made to co-ordinate three tiers into some sort of unity. That is a good feature. The middle tier requires to be more strong. The structure here is at the lowest level there is the Gramasabha, at the top level there is the State Council. I personally approve of this structure. These Grama Sabhas will try to have check on the grama-panchayats. I am holding high hopes about this Panchayat Raj and let us have faith in the people. For the proper working of the Panchayat Raj we must have faith in the people. That is why I am personally banking more on the Panchayat Raj. One lacuna in this Bill is that the government have not provided sufficient funds or sufficient financial provision for these Panchayat Raj institutions. The Maharashtra Government has tried to make adequate provision in respect of finance for the Zilla Parishads. This Government is parting with power but is not prepared to part with proportionate funds. Without making adequate provision for finance, how can these be worked? Here the Government is showing a marwari tendency. The Maharashtra Government has been like a liberal father, while this Government is like a miserly and stingy father.

Sri H. R. KESHAVAMURTHY (Gandasi).—Sir, on point of order. Is the word Marwari used by the hon'ble member, proper?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—There is no point of order.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—Under the Maharashtra Act it is the responsibility of the Government to see that whatever deficit there is in the finances of the Panchayat Raj institutions, it is made up by the Government. There is the guarantee that the Zilla Parishads will get finance in proportion to the population of their district. Two Rupees per capita of population guaranteed by the Government. The same principle is adopted for Grama Panchayats. The Grama Panchayats will get at least one rupee per head of the population. Similarly the Government gives matching grants. Here there are no matching grants. A certain percentage of cess recovered by the panchayati institutions is allowed to be retained and only certain per cent will be given by the Government.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—There is also provision for matching grants. The panchayati raj bodies at the three levels can levy local cess to the extent of 20 per cent of land revenue; in other areas in addition to that the Government can levy additional 40 per cent of local cess on every rupee and hand over to those bodies.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—In respect of local cess while the Maharashtra Government gives matching grants this Government will not give matching grants but only certain percentage. Similarly the Maharashtra Government bears all the expenditure on salaries and emoluments of the first and second class servants in the Zilla parishads, and 75 per cent of the salaries of the third and fourth class servants. There is no such provision here. All the expenses relating to the officers and servants will have to be borne by these panchayat institutions.

There is one more lacuna and that is, the grants will be given on population basis. While the land revenue will be recovered on the areas of the land, the distribution will be on population basis. So, the areas which give more land revenue will have to suffer. Whatever the land revenue that is collected or recovered from the district must go only to the district and should not be allotted on population basis. If there are any deficits in any districts, the Government must make up the deficit.

My Hon'ble friend Sri M. R. Patil has already pointed out about the land revenue and resettlement. Whatever additional income will be obtained by way of resettlement will not go to these panchayat institutions. From next year the Government will be getting more than double the land revenue. But that will not directly go to the panchayat institutions. On the average of the land revenue recovered during the last five years the grants will be given. That is another difficulty. After the resettlement the additional income the Government gets will not be given to these institutions and it is only after 5 years they will be getting the benefit of resettlement. During this time the panchayat institutions will find it difficult to meet their needs. They will have to levy additional taxes and we know that the public as such is quite averse to the levy of new taxes. These new institutions will have to levy additional taxes which will be exorbitant and it will have an adverse effect on the institutions. So, at least for the first five years the Government should be liberal and give liberal grants to these institutions.

Regarding the constitution of panchayat institutions, I have to make a few suggestions. As already stated, these panchayat institutions are coming into being in the context of planning and development. So, these panchayat institutions will not only be implementing agencies but they will also be participating agencies looking to the functions of these various bodies. As they are participating bodies they must have more share in the formulation of the planning and economic development. It is the idea that the fourth plan should come from below. As the hon'ble Minister said while piloting the Bill, that so far every thing was coming from the top and nothing from the bottom. In democracy the process should be reverse. The process should start from below. For that reason the panchayat institutions at all these three levels should be consulted.

There should be serious thinking about planning below. They should think about their own plans, their own schemes, their own

programmes and how to evolve them and to achieve this end, Sir, for this serious thinking in the panchayat raj institutions, there should be separate committees. There are some committees and their functions are also mentioned. But my suggestion is that in this Panchayat Raj Institutions and jilla parishads, separate committees should be instituted for planning and development. There are a number of committees. There are production committees, there are health and education committees. But there is no separate committee for planning and development and this separate committee should exclusively devote itself to the question of planning and development, the formulation of plans, schemes and programmes for the district as a whole and also for the different areas. Similarly, from time to time, this committee should be entrusted with the task of assessing the planning activities, the developmental activities, that are going on in the district. There should be from time to time, regular and periodical assessment of the achievements of the planning schemes of the various projects. To my mind Sir, such a committee is very essential in the Jilla parishad.

Then Sir, in these committees, I see that health and education are clubbed together in the committees of the jilla parishad as well as the taluka development Boards. There should be separate committees for health and education. There is absolutely no harm if you have more committees. It will facilitate work. There should be a separate committee for education because primary and secondary education are being handed over to the panchayat raj institutions. Instead of combining these two, there should be separate committees one for health and one for education.

Similarly Sir, I would urge that more representation should be given in all these bodies. Government seems to be thinking of giving a sort of meagre representation to these people in all the three levels—village, taluk and jilla. We should have more representation of the people. That will help the participation of the people in the panchayat raj institution. Let there be 60 to 70 members in the Jilla parishad. Let there be more people and more representatives. Sir, the limit for sending a representative that is put for Jilla parishad is 25,000 to 50,000 population. I would say one representative for every 30 to 35,000 population. There should be more representation particularly in the taluka level. Representation at present will be from 16,000 to 25,000, and of this nearly 50 per cent will be by indirect election. There should be more of direct elections for the taluka board. I have no objection for having the co-operative representations. They should be there. They will try to bring co-ordination between the co-operative movement and panchayat raj movement. Their representation is useful. But direct representation should be more. So, let the number of members in this taluka development Board be increased. The minimum should be 25 and maximum 50. There is no harm.

An HON'BLE MEMBER.—What about T.A. and D.A. ?

Sri B. R. SUNTHANKAR.—You should not give D.A.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The Hon'ble Member has taken already 30 minutes. He may take five minutes more and finish.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—Then Sir, in the functions, there is mention of items like poultry, fishery, sheep-breeding. I would suggest that instead of having these items separately, they should be brought under one heading "Protective food," which will include all these and more i.e., milk production, fish production, sheep-breeding, poultry exploitation of neglected sources of vegetable production, production of synthetic foods, fish culture—all these things, in the functions of Jilla Parishad, this should be specifically mentioned, 'production of protective foods'. That will include all these items and that function should be included in the list of the Jilla Parishad.

Then Sir, for the appointment and selection of officers and servants, there is no separate provision as such. The Chief Executive officer will appoint Secretaries. That will be a huge task. So, I suggest that a selection board should be instituted to appoint officers and servants of the III and IV class to serve in these panchayat raj bodies.

Another suggestion is, in the Bill it is said that this Bill will come into force on different dates in different areas. That should not be so, Sir. My idea is, this Panchayatraj should come into existence on one day throughout the State. Whatever that day may be. It may take some time, it may take 2, 3, 4 or six months. Any day may be selected for the purpose 1st November, or 26th January or preferably 2nd October the birth day of Mahatma Gandhi. Why I say this is that the date should be declared well before hand and there should be a sort of campaign in support of the panchayatraj throughout the State. That is the idea. There should be a sort of movement and campaign and that will be achieved only by fixing one date and not different dates. Different dates for different areas will lose the charm. I hope that the Hon'ble Minister will catch my point.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—We will now rise and meet at 3-30 p.m.

The House adjourned at Three of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Three of the clock.

[Mr. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

Sri B. R. SUNTHANKAR.—Sir, about Nyaya Panchayats, Members on this side as well as on the other side seem to entertain some fears and apprehensions regarding the working of these Nyaya Panchayats, but personally I support it. Let us have a trial, an experiment. Let the rural people work these Nyaya Panchayats and let them have experience and after some years we may review the situation again. We should

have faith in man because man is inherently good. Only opportunities should be given for the hidden potentialities in him to be revealed and expressed.

About names, the names of Adhyaksha and Upadyaksha are indigenous names. As far as Taluk Boards are concerned, they are President and Vice-Presidents. In Gram Panchayats also we call them Chairman and Vice-Chairman. I would suggest that for these Presidents and Vice-Presidents the names should be Sabhpathi and Upasbhapathi. For the Chairman and Vice-Chairman the names should be Sarpanch and Upasarpanch. These are common names which are in vogue. Instead of having these English names we should have our own names when the are ready and are in vogue.

Then there are some objectionable provisions in this Bill. To me, the most objectionable is the removal of a member for misconduct. In none of the representative bodies there is such a provision. So, why should there be such a provision here? The whole procedure is wrong and these clauses must be removed as they are objectionable.

Then there are some clauses which provide for *suo moto* decisions. For instance, clauses 135 (2) 226 (2).

"The Chief Executive Officer either *suo moto* or on a report made to him, after giving an opportunity to the member," can remove him. Sir, I do not understand on a report made." Report made by whom? This is very vague. This will be only a pretext for removing a member who is not liked or wanted by the Chief Executive Officer. Similarly about declaring the seat of the person Censured vacant. These and other such clauses require modification.

Then, clause 357. This provision is in the Municipal Act. In (c) it says: "the term or the extended term of office of members of a Taluk Board or a Jilla Parishad has expired and a new body has not been constituted in accordance with the provisions of this Act,". How will it happen? If a new body does not come into existence, That is a laps on the part of the Government. Similarly, why (d) should be there, I do not understand.

Lastly, Sir, there is good reason in handing over powers to the Panchayat Raj. But there are pitfalls. If proper local leadership does not emerge in the working of this Panchayat Raj, there is that danger and risk of having a raj of goondas there. But, if we are to train and educate people, if we are to have sound footing of democracy in the country, such risks must be taken. Let us be bold and hand over the powers to the Panchayats. Even in the matter of planning and development, the initiative should come from below. Planning from above should be initiated from below. If our Panchayat institutions work with that idea, we will achieve something more, something great which will lay sound foundation of democracy in the State. With this hope, I conclude.

† ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ರಾಜ್ಯದ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಾನು ಹೈತೂವರ್ಕೆ ವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ)

ಈಗ ತಾನೇ ಮಾತನಾಡಿದ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸುಂತಣಕರ್‌ರವರು ಇದನ್ನು ಅಮೆಂಡಿಂಗ್ ಬಿಲ್ಲು ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ಅಮೆಂಡಿಂಗ್ ಬಿಲ್ಲು ಎಂದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮಸೂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ಪಂಚಾಯತಿಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದೇನೋ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವ ರೀತಿ ಮತ್ತು ರಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವೇ ಮೊದಲನೆಯದು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ನಾವು ಹಿಂದೆ ಪಂಚಾಯತಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನಾ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳಿಂದ ಬಂದ ವರದಿಗಳ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅಡಕಮಾಡಿ ಒಂದು ವಿಧೀಯಕವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ಬಾಕಿ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳವರೂ ಇಂತಹ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ನಾವು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಅಂಶಗಳು ಅಡಕವಾಗಿಲ್ಲವೋ ಅದಕ್ಕೆಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಶವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಒಂದು ಶಾಸನದ ಪ್ರಕಾರ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಮದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದ ಸಮಿತಿಗಳು ಕೇವಲ ಅಡ್ವೈಸರಿ ಕಮಿಟಿಯಾಗಿದ್ದು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಇದರಲ್ಲೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮುಂಡಿಟ್ಟಿರುವ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಲೋಪ ಛೇದ ಇತ್ತೋ ಅದನ್ನೇ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಕ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳ ನೇಮಕಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿರುವ ಸೆಕ್ಷನ್ನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಆಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿರುವಂತೆ :

112. Secretary : (1) Every Panchayat shall have a Secretary who shall be appointed by the Chief Executive Officer in accordance with such rules as may be prescribed :

ಇದನ್ನು ಅಡಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪಂಚಾಯತಿಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವು ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. 1960ರಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತಿಗಳ ರಚನೆಯಾಯಿತು. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಅವುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಈ ಕಾನೂನು ಕಟ್ಟಳೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅರ್ಬನ್ ಏರಿಯಾ ಇಕ್ವೈಟಿ ಕ್ಲೇಸ್ಟ್ರಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಪಾದ ಒಂದು ಬಂದು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಪಂಚಾಯತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಯಾವ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿರುವಂತೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಮಸೂದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 112ನೂ ನೋಡಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ :

‘ Provided that the Chief Executive Officer may, in consultation with two or more Panchayats, appoint the same person as the Secretary common to them ’

ಇದನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಂದು ಬೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಪಂಚಾಯತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಿ. ಡಿ. ಒ. ಗಳು ಇರಬಹುದು, ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಆಫೀಸರು ಎಂದು ಇರಬಹುದು. ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಒಂದು ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೇ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಿಗೆ ಬದಲು ಒಬ್ಬರು ಚೀಫ್ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಆಫೀಸರು ಎಂದು ನೇಮಿಸಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಅದು ಒಂದು ಬೋಲ್ಡ್‌ಸ್ಟೆಪ್ ಎಂದಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣವನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಬಹುದು ಎನೆಂದರೆ : ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಗೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಆಫೀಸರನ್ನು ಅಥವಾ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿದರೆ ಅವರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣದ ಉತ್ಪನ್ನ ಅವುಗಳಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳೀಯಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದೇ ಗ್ರಾಮ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂತಲೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಇವುಗಳಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವು ಇಂಥಂಥ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಒಂದಾವರ್ತಿ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾದ ಸರ್ಕಾರದವರ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ದಿವಸ ಒಂದೋ ಅಥವಾ ನಾರಾಯ್ಣ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳು ಮುಂದೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನೊದಗಿಸದೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೋ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಯಾವ ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಸುಮ್ಮನೆ ನಾವು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಇದೊಂದು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಬಹುದು. ಅಷ್ಟೇ ಏನು ಇದರಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಫಲ ಮಾತ್ರ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ : ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೇ 67 ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿವೆ. ಇವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದಂತರ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಂದಾಯದ ಹಣದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಗೂ 4 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ 5 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೆಲವಕ್ಕೆ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಹೀಗಿಲ್ಲಾ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಆ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದೆಯೇ ಏನು ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಕೆಲಸವೂ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ ! ಅಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಕೊಡತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಆದರಿಂದ ಆ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಹಾಗೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಮುಂದೆಯೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಆದಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಏನೇನೂ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಗಂಟಾಫೋಷವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಸಲಹೆಮಾಡುವುದೇನೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಏನಿದೆ ಇದನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಾನು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಆ ಮಹತ್ವದ ಉದಾಹರಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ 4-6 ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಯಾರನ್ನು ಗ್ರಾಮಸೇವಕನನ್ನಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನೇ ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಈ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಸಾಗಲು ಒಂದು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಹಣ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಗಳಿರದ್ದು ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಆಗುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗಬೇಕಾದರೆ ಸರಿಯಾದ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಲ್ಲಿರಲೇ ಬೇಕು. ಆತನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ತೋರುಗಾಣಿಕೆಯ ಶಾಸನಗಳಿಂದ ಅವುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಂದಿತು ನಾವ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಈ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡುಗಳ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತುಗಳ ರಚನೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಜಿಲ್ಲಾ ಸೆಯು ನಡೆದಿದೆಯೆಂದರೆ : ಇವುಗಳಿಗೆ ನೇರವಾದ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆಯಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆಯಬೇಕೇ ಎಂಬುದು ಒಂದನೆಯದು. ಅದಾದ ನಂತರ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲೂ ರಾಜ್ಯದ ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನಡವಳಿಕೆಗಳು ಎಕ್ಸ್‌ಲೂಸಿವ್‌ಯೋ ಎಂಬುದು ಗಮನ ಇರಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಇರಬೇಕೇವೇ ಅನ್ನುವುದು ಬಹಳ ವಿವಾದಾಸ್ಪದಕ್ಕೆ ಎಡೆಗೊಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಮಹತ್ವದ್ದಲ್ಲ ಇವರನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಈ ಹಿಂದೆ ಮುಸ್ಲೋರಿಗೆ ಚೈನ್‌ನಿಂಗಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಹತ್ವದ್ದು ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಕಂಡು ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಸದನವಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಆಗ ಅವರು ಏನು ಹೇಳಿದರೆಂದರೆ : ಅವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಶಾಸನವೇನಿದೆ ಅದೇ ಸರಿಯಾದ್ದು ಎಂಬ ಒಂದು ಏಕತೆಯಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅಲ್ಲಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಆದ ವಾದವಿವಾದಗಳು ಏಕಮುಖವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮಾಡಿದ ವಾದದಲ್ಲಿ ಎರಡೂಭಿಪ್ರಾಯಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಅದನ್ನು ಮಾರ್ಪಾಟು ಮಾಡತಕ್ಕ ಅವಕಾಶ ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ಬಂದರೂ ಬರಬಹುದೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡತಕ್ಕ ಆ ಜನರು ಅಲ್ಲಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ರೀಡ್‌ಮಿಕ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅವಕಾಶ ಬರಬಹುದು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅವರೇ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ).

ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಪ್ತೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಒಂದು ಕೋಆರ್ದಿನೇಷನ್ ಇದ್ದರೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ಕೂಡ ಅವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿನ ನಿಜವಾದ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಿಂದ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡೋಣವೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಆಪ್ತು ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಶಾಸನಸಭಾ ಸದಸ್ಯರುಗಳನ್ನು ಎಕ್ಸ್‌ಅಫಿಷಿಯೋ ಸದಸ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯೇ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೆ ಅದರಲ್ಲಿ 60-70 ಜನ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿರುವುದೆಂದರೆನು ಎಂಬುದಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಆರ್. ಪಾಟೀಲರವರು ಹೇಳಿದರು, ಇದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಯಾವ ಒಂದು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟರು. ಇಲ್ಲಿ ಆ ಜಿಲ್ಲಾಪರಿಷತ್ತಿನ ರಚನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ಲಾಜ್ 249 (4)ರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ :

“The Social welfare committee Shall perform functions relating to (a) promotion of education, economic, Social, cultural and other interests of the Scheduled Castes, Scheduled Tribes and Backward classes.

(b) Protecting them from Social injustice and allow no form of exploitation and :

(c) amelioration of Scheduled Castes, Scheduled Tribes and other Backward classes”

ಆದರೆ ನಾನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳತಕ್ಕ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಇಷ್ಟೆ : ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿರುತ್ತೇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಹಾರೋತ್ಪನ್ನದ ವಿತರಣಾ ಸೇರಿದವು. ಆದರೆ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಾವ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರೇನಿದ್ದರೂ ರಸ್ತೆ ಅಂದರೆ ಚಾರುತ್ಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು, ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು, ಬೆಳಕನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಇಂತಿಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅವರು ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾವೀಗ ಸ್ಥಾಪನಮಾಡತಕ್ಕ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಇವುಗಳಿಗೆ ಈ ಎಕ್ಸ್‌ಅಫಿಷಿಯೋ ಮೆಂಬರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅಂಥ ತೊಂದರೆಯೇನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ನಾವು ಇವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಇಂದರೂ ನಾಳೆಯಾದರೂ ಇವರನ್ನು ಅವುಗಳಿಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಆ ರಾಜಕೀಯ ಒಂದು ತಲೆಕಾಕುತ್ತದೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಬಹುದು. ಅದೂ ಕೂಡ ಆಪ್ತು : ಯಾವಾಗ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತವೆಯೋ ಆಗ ರಾಜಕೀಯ ಪುರುಷಾಗಲೇ ಬೆಳಕು. ಜನರ ಸಂಪರ್ಕ ಉಂಟಾಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಇದನ್ನು ಕೈಬಿಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಆಳವಡಿಸುವುದರಿಂದ ಅಂಥ ತೊಂದರೆಯೇನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಪ್ತೇ ಅಲ್ಲದೆ, ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಜಿಲ್ಲಾಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ವಹಿಸತಕ್ಕ ಅಥವಾ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಈ ದಿವಸ ವಹಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ, ಹಣ ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ವಹಿಸತಕ್ಕ ತೆರಿಗೆ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಶಾಸನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರ ಸಹಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವುದು. ಈಗಾಗಲೇ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಆರ್. ಪಾಟೀಲರು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಾಳೆ ಈ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾಪರಿಷತ್ತುಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕಾಗಿ 9-10 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಬಾಬಿನಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಸುಮಾರು 4 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಾಬಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾಳೆ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೊರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾಪರಿಷತ್ತುಗಳು ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಬಹುಶಃ ಅನೇಕರು ಈ ಮನೋದೆಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಲೇಸೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇನ್ನು 10 ವರ್ಷ ಕಾಲ ಕಳೆದರೆ ಇದೇ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಾಬಿಗೆ ಇನ್ನೂ 2-3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕ

ಸಂದರ್ಭ ಒದಗಬಹುದು. ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಬಾಬನ್ನು ಗ್ರಾಮರಾಜ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ವಹಿಸದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ಅವರು ಈ ಖರ್ಚುಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರೋ ಹಾಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೂ ಇವುಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯ ವೆಚ್ಚದ ಹಣವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಇವುಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸಲೇಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕ್ಯಾಜಿನಲ್ಲಿ ನಾನೀಗ ಹೇಳಿದ ಅರ್ಥ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುವಂತೆ ಈ ಕ್ಯಾಜನ್ನು ಎವರವಾಗಿ ಹಾಕ ಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕ್ಯಾಜುಗಳಲ್ಲಿ 'ಮೆ' ಎಂತ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನಾಳೆ ಹೇಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದು. ನಾಳೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೊಡಬಹುದು, ಇಲ್ಲವೇ ಇವುಗಳ ವೆಚ್ಚವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಯಾಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೇ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಇಲ್ಲವೇ ಇವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ನಿಮಿಗಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಮಾಡಬಹುದು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಈ ದಿವಸ ಅಧಿಕಾರವಹೇಂದಿರಣಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿದರೆನೇ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಕಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಈ ಮನೂದೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಅಧಿಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬಂದಕ್ಕೊಂದು ಒಪ್ಪಂತ್ಯಾಪ್ ಆಗಿವೆ. ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಯಾವ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಗಳಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಐಟಂಗೂ ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಅನಾನುಕೂಲಗಳಾಗಬಹುದು.

4-P.M.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಕೂಡ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ನ್ಯಾಯ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕೇಸು ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಈ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತುಗಳು ಆಮೇಲೆ ಸಂಸ್ಥಾನಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಆಫ್ ಪಂಚಾಯಿತ್‌ರಾಜ್ ಎಂದು ಒಂದನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಇದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದುದು, ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತುಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳು ಹಾಗೂ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಕೂತು ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮನೂದೆಯನ್ನು ನಾವು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ಕ್ಯಾಜಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಅಡ್ವೈಜರಿ ಟೈಪ್ ಸುಮ್ಮನೆ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯವಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಮನೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಅಡಕಮಾಡಿ ಪ್ರತಿ 3-6 ತಿಂಗಳಿಗೊಂದಾವರ್ತಿ ಜಿಲ್ಲಾಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಡ್ವೈಜರಿ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂತಹ ಅಡ್ವೈಜರಿ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಇತರೇ ಕಲಂಗಳಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಕಾನೂನುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ನೂಪರ್‌ಎಷನ್ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂತಹ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುವುದು ಈಗ ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ನ್ಯಾಯ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಬರುವಾಗ It is a progressive Legislation ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿವೆ, ಅವೆಲ್ಲಾ ಈ ಮನೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿ ವೆಯೇ ಎಂದು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ನಾನು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಲಾಗಾಯಿತು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಹೆಚ್ಚಿನ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಜಗಳಗಳು ಇವನ್ನು ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನ್ಯಾಯ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಕಾನೂನುಗಳಿಗೆ ಅಡಕ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿವೆ, ಅಲ್ಲ ಪ್ರಿವೆಂಟ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಗೌಡ ಎಂದೇನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೋ ಅವನು ಮೂರು ತರವಾರುಗಳಿಂದ ಒಬ್ಬನೇ ಇಂಪ್ರೂವ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ನ್ಯಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಈಗ ಏನು ಅಡಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯಬೇಕು, ಒಬ್ಬರು ಬರಬೇಕು. ಆ ಒಬ್ಬರು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದು ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ಅವರು ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಡುವುದು. ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಚುನಾಯಿತ ಜಡ್ಜ್‌ಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸಿ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆದ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಆಲೋ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ)

ಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾನಾದರೋ ಹಳ್ಳಿಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಇರಬಾರದೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ಅಡಕ ಮಾಡುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಪಂಪರಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಚುನಾಯಿತ ಜಡ್ಡ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ತಾನಾಗಿಯೇ ಸರ್ಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಿದ ಮನುಷ್ಯ ನಾಳೆ ಒಂದುವೇಳೆ ದಿಸ್‌ಪ್ಯಾಪನೇಟ್ ಜಡ್ಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಾಗ ನಿಜವಾಗಿ ಜನ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗೆ ಸಿಗುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಇದೇನೋ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ಸಿವ್ ಲೆಜಿಸ್ಲೇಷನ್. ಇದರಿಂದ ದೇಶೋದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಂ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಯಾವ ಒಂದು ಕಾನೂನಿನ ಗೋಚಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನು ಈಗಿನ ಇಂತಹ ಕಾನೂನು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಾಳುಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ನ್ಯಾಯಪಂಚಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೂ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಈಗ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರಗಳು ಡಿಫರ್‌ವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆಯಾಗುತ್ತವೆಂದು ನಂಬಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ (ಹೊಳೇನರಸೀಪುರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟುರತಕ್ಕ 1964ನೇ ಇಸವಿಯ ಮೈಸೂರು ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯದ ಒಡ್ಡುಗಳೆವೆಂದೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಈ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಂಥ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾದುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮಸೂದೆ ಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 415 ಸೆಕ್ಷನ್ನುಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದು, ತಾಲ್ಲೂಕುಬೋರ್ಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದು ಹಾಗೂ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದು ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದು ಇದೆ. ಈಗ ಈ 415 ಸೆಕ್ಷನ್ನುಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬೇಕಾದರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಕೇವಲ 15 ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಕೂಡ ಈ ಒಂದು ಮಸೂದೆ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಕಲಂಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಈ ವೇಳೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರೊಳಗೆ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಇವತ್ತು ಈ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಮುಖಾಂತರ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನತೆಗೆ-ಅದರಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನರಿಗೆ-ನೇರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಡೆಪೂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಡಿ-ಸೆಂಟ್ರಲೈಜೇಷನ್ ಆಫ್ ಪವರನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ಮಹತ್ತರವಾದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಇರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಚೀಫ್ ಎಗ್ಜಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಆಫೀಸರಿಗೆ ಹಾಗೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಡೆಪಲಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಪ್ರಾಯಶಃ ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಈ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಬಾಸಗೀ ಮುಖಂಡರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ಭಾವನೆ ಅದು ಒಂದು ಅಣಕಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚೀಫ್ ಆಫೀಸರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನ ಇನ್‌ಕ್ವೆಸ್ಟಾಸಿಟಿಯೇ ಕಾರಣವಿದ್ದರೆ ಆಗ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರೀ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಕೈಲಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಪ್ರಾಯಶಃ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿರತಕ್ಕ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಏನು ಅಧಿಕಾರವಿರುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ಇವರೇ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಚೀಫ್ ಎಗ್ಜಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಆಫೀಸರಿಗೆ ವಹಿಸಿರುವುದು ಖಂಡನೀಯವಾದುದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಡಿ.ಸೆಂಟ್ರಲೈಜೇಷನ್ ಆಫ್ ಪವರನ್ನು ಈ ಮುಖೇನ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಅಣಕಿಸತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನೊ-ಕಾಂಫಿಡೆನ್ಸ್ ಮೋಷನ್ ಬಗ್ಗೆ 39ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕೋರಂ ಬಾರದೇ ಹೋದರೆ ಮೀಟಿಂಗ್ ಆಡ್‌ಜರ್ನ್ ಆದರೆ ಆ ದಿವಸ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಸಬ್‌ಜೆಕ್ಟ್‌ನ ಲ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆದಹಾಗೆಯೇ ಎಂದು ಸಬ್‌ಸೆಕ್ಷನ್ (6)ರಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿ ಲ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆದ ಸಬ್‌ಜೆಕ್ಟ್ ಮತ್ತೆ ಎಷ್ಟು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಮಂಡನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಶದೀಕರಿಸಿಲ್ಲ.

ಏತಕ್ಕೇಂದರೆ ಇದು ಬಹಳ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಇರತಕ್ಕ ಸನ್ನಿವೇಶ. ಅವಿಶ್ವಾಸ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮೀಟಿಂಗ್ ನಲ್ಲಿ ತಂದು ಅದು ಲ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಲವನ್ನು ಬಾಬು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.

ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಅಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರತಕ್ಕ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವವನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರ್ಯಾಪ್ಸ್ ಮಾಡಿದ ಸಬ್‌ಜೆಕ್ಟ್‌ನ್ನು, ಅವಿಶ್ವಾಸ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕಾಲಮಿತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಪುನಃ ಪುನಃ ತರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕ್ಲಾಪುಗಳೇನಿವೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ 8 ಜನ ಸದಸ್ಯರು ನೇರವಾಗಿ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಆರಿಸಿಬರತಕ್ಕದ್ದು, ಮತ್ತು 7 ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಬರತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಈ ವಿಧೇಯಕದಲ್ಲಿ ನೂಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ನಾನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಏನಂದರೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಬ್ಲಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಪೂರ್ಟ್ಸ್ ಲಿಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನ ರೂರಲ್ ವಿರಿಯಾದಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಮಾಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ಸದಸ್ಯರಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರೂರಲ್ ವಿರಿಯಾದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ಬರತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಮುನಿಸಿಪಲ್ ವಿರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ರೂರಲ್ ವಿರಿಯಾದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತು ಹಳ್ಳಿಗಾದಿನ ಪ್ರತಿನಿಧ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ. ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಇದೆಯೋ ಅದರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಮಿತಿಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಾದಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಬರತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಈ ಒಂದು ರಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಷನ್ ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ನಾನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರತಕ್ಕವರನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರಂತೆ 7 ಜನ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಚುನಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಕೂಡ ಇದರಿಂದ ಡೀ ಮಾರಲ್ಸ್‌ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್‌ನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರವನ್ನು ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಮತ್ತು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಈ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು. ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯನ್ನು ಬೇರೆ ನೇಮಿಸತಕ್ಕ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸತಕ್ಕ ಒಂದು ಮನೋದೆ ಇದು ಆಗಬಾರದು ಎಂದು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮನೋದೆಗಳನ್ನು ಪಾಸುಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಜನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಭಾವಿಸಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಎಂ. ಎ. ಮತ್ತು ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಪಾಸುಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಯಾಗಿ ನೇಮಕಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅವರು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಬಹುರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡತಕ್ಕ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಫಂಕ್ಷನ್ಸ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳೇನಿವೆಯೋ ಅವು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ, ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿದ್ದಾರೆ. 250 ಎಕರೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಮೈಸೂರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಕೆಲಸ ಏನಿದೆಯೋ ಅದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಪ್ರೈವರಿ ಏಜುಕೇಷನ್, ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆಲ್ತ್, ವೈವಸಾಯ ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಈ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಹಣ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಕೇವಲ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇದೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತದೆ. 10 ಎಕರೆ ಅಚ್‌ಕಟ್ ಇರತಕ್ಕ ಮೈಸೂರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ)

ಹೊರಿಸಿವಾಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ಬಲಹೀನತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನಗಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತು 250 ಎಕರೆ ಅರ್ಚ್‌ಕಟ್ ಇರತಕ್ಕ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ವಹಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಚಿಕ್ಕಿ ಕಲೆ ಸ್ಪಾಘ್ ನೇಮಕಮಾಡಬೇಕು ಯಾವ ಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಕೇವಲ ತನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಜನತೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಯಾವ ಒಂದು ಸಹಾಯವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಸರ್ಕಾರದವರು, ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪವರ್ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂಥಾ ನೆಪವನ್ನು ಹೂಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಮನೋವೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದರೆ ಅದು ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮನೋವೆಯು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗಲಿದೆ. ಅಲ್ಲ ಈ ಮನೋವೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇವೊತ್ತು ಈ ಮನೋವೆಯಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು, ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರು 20 ಪರ್ಸೆಂಟು ಶೇರಿಕೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಮ್ಮೊವೆಬಲ್ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಮೂರು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಲೆವಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ಅಧಿನಿಯಮ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಈಗಾಗಲೇ ಜನತೆಗೆ ಮಹಾನೋವೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಈಗ ಮತ್ತೆ ಪ್ರತಿ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೂ 20 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಶೇಷವನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು ಬಡ ರೈತನಿಗೆ ಹೊರೆಯುಮೇಲೆ ಹೊರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಆನ್ ಸೇಲ್ ಅಪ್ ಅನಿಮಲ್ಸ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಸುಂಕವನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ಈ ಮನೋವೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ದನ, ಒಂದು ಎತ್ತು ಯಾವುದಾದರೂ ಜಾತ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಸುಂಕವನ್ನು ಹಾಕುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೊರೆ ಮತ್ತಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಶೆರಿಗಳನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ಗದಗ್ (ಗದಗ್).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬಿಲ್ ವಿದೆ ಇದು ಬಹಳ ನುಹತ್ವದ ಬಿಲ್ಲಿದೆ. ಪ್ರಾಂತದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯುದಯ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತದ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತ ನುಗಮವಾಗಿ ನಡೆದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಅಭ್ಯುದಯ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲ. ಇಡೀ ಪ್ರಾಂತದ ಅಭ್ಯುದಯ ಇದರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಬಿಲ್ಲು ವಿಶೇಷತಃ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಬಿಲ್ಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ವಿಶೇಷ ಅವನರ ಮಾಡದೆ, ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಧಿ ಕೊಟ್ಟು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಸೂಕ್ತವಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೂಡತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾವ ಕಲಮುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬಹುದು ಅಥವಾ ತೆಗೆದುಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯ ಈ ಬಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಭಾಗವಾಗಿ ಒಳಪಟ್ಟಿದೆ. ಗ್ರಾಮ ಮಟ್ಟ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟ ಈ ಮೂರು ಮಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಧದಿಂದ, ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೂಪದಿಂದ ಕಾಮನ್ ಇದೆ. ಅದರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕೆಲವು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಇದೆ. ಎರೇಜ್‌ಲೆವಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಿದೆ ಆ ಪ್ರಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅದರ ರೂಪರೇಷೆಗಳು ಅದರ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೃತವಾದ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರ ವಾಸ್ತವ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಒಂದೇ ಆಡಳಿತವಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ತತ್ವ ಬಹಳ

ಉತ್ತಮವಿದೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವಂಥದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಿರ್ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಅಮಲಿನ್ಲ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದಿದೆ. ಈ ಪ್ರಜಾ ರಾಜ್ಯ ಹಿಂದಿ ಸಿದ್ಧವೂ ಇತ್ತು. ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಭವ ಬಂದಿದೆ. ಗ್ರಾಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಾಗಲೀ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಾಗಲೀ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಾಗಲೀ ಎನೇನು ಆಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಕೆಲವು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕವಿದೆ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಳಿತವಾಗಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರವಾಗಿದೆಯೋ ಅಪರಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಾದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವುದು ಕೆಲವು ಮಟ್ಟಿಗೆ ನನಗೆ ಸಂಶಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಬಗೆಯಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರವಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದರೆ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಇದೆ, ನಿಮ್ಮ ಸಲುವಾಗಿ ಇದೆ, ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ಇದೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಚಾರವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು ಅಂಶತಃ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ, ಅವರದು ಇರಬಹುದು, ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇರಬಹುದು, ನಮ್ಮದೂ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ತರಹ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಾರವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡುವಂಥಾದ್ದು ಅತ್ಯವಶ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಈ ಮೂಲಕ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಏತದೆಯೋ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಮಾಡಬೇಕು.

ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಡೆಪುಟಿ ಮೇಜರ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಎಂದು ಏನಿತ್ತು ಅವರು ಏನೋ ಒಂದು ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದರು, ಆಯಿತು. ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಅಧಿಕಾರ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅಷ್ಟೊಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾನು ಈಗ ಯೋಜನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಒಂದು ರೀತಿಯೊಳಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಸೂಕ್ತವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಆ ಪ್ರಕಾರವಿದೆ.

ಈ ಬಿರ್ ನಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಪರೋಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆ, ಶಾಸಕರ ಸ್ಥಾನವಾನ ಬಿರ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಇರಬೇಕು ಹಣಕಾಸು ಎಂದರೆ ಉತ್ಪನ್ನ ಏನು ಬರುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಹಂಚಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು, ನ್ಯಾಯ ಪಂಚಾಯಿತಿ, ಇವು ಮುಖ್ಯವಾದುವು. ಇವುಗಳು ಮಹತ್ವದ್ದು, ಫಂಡಮೆಂಟಲ್ ಇರುತ್ತವೆ. ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಪರೋಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ವೇನೆಂದರೆ ಪಂಚಾಯಿತಿಯವರಿಗೆ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನವರಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಅವರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ನೋಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪರೋಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆಗಳಿಂದ ಇವೆಲ್ಲ ಅಡ್ಡಿತು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಅವರು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಸಮ್ಮೇಳನ ಕೂಡುತ್ತಾರೆ, ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಸಾಧನಗಳಿವೆ. ಚುನಾವಣೆಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲ ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಮ್ಮತಿ ಇಲ್ಲ. ಪರೋಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆಗಳಾಗುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮವಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ. ಪರೋಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಆಗಬೇಕೆಂದು ಈ ಮೂಲಕ ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಬಡ್ಡೆಟ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಂದಿಗ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಶಾಸಕರು ಒಂದು ವೇಳೆ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ತಿಳಿಯದೆ ಇದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಶಾಸಕರು ಇರುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶಾಸಕರು ಆಸ್ಥೆ ವಹಿಸಿ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಗಳು ಮತ್ತು ಎಂ. ಎಲ್. ಸಿ. ಗಳು ಅಲ್ಲರಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವಿರಬಹುದು. ಆ ಮಾತಿಗೆ ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೊಣೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರಿಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಗಿ ಬೇಕಾದ್ದು ಅವಶ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ ಶಾಸಕರು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಅನುಭವ ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೂಡ ಮೆರಿಟ್‌ನಿಂದ ವಿಚಾರ ಮಾಡೋಣ. ಹಾಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೂ ಸಹಿತ ಶಾಸಕರು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತು ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ಗದಗ)

ಇನ್ನು ಮೂರನೆ ವಿಷಯ ಎಂದರೆ ಹಣವನ್ನು ಹಂಚುವ ಬಗ್ಗೆ ಭೂಕಂದಾಯವಾಗಲ, ಸೆಸ್ ಆಗಲ ಅವನ್ನು ಜನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹಂಚುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಅಷ್ಟು ನ್ಯಾಯ ಸಮ್ಮತವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ಸಮ್ಮತವಾದುದು ಎಂದರೆ ಯಾವ ಯಾವ ಭಾಗದ ವರಮಾನ ಎಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಆಯಾಯಾಭಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ಹಂಚುವುದು ಮತ್ತು ಯಾವ ಭಾಗಕ್ಕೆ ವರಮಾನ ಕಡಮೆ ಬರುತ್ತದೆ ಆ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಒಂದು ರಿಸರ್ವ್ ಫಂಡ್ ಇಟ್ಟು ಅದರಿಂದ ಕೆಲವು ಅಂಶ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಾದುದು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಏನು ಬರುತ್ತದೆ ಅದನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಹಂಚುವಾಗ ಆಯಾ ರಾಜ್ಯಗಳ ವರಮಾನದ ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇಂಟಿಮ್ಲಿ ಪರ್‌ಪಂಟೇಜ್ ಎಂದು ಹಂಚುತ್ತಾರೆ.

4-30 P.M.

ನ್ಯಾಯ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ, ಜನರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ, ಬಹಳ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತಗಳಿವೆ. ಎರಡನೆಯ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಅಂತಹ ಮನೋಭಾವ ಅವರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಠಿಣ. ಅಷ್ಟು ಮಟ್ಟ ಅವರಲ್ಲಲ್ಲ. ಆದರೆ ತತ್ವಶಃ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಒಪ್ಪಿದರೂ ಕೂಡ ಹಳ್ಳಿಗಳ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನ್ಯಾಯ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಮೂಲಕ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಹಳ್ಳಿಗಳ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಕ್ಷಗಳಿರುವವರೆಗೆ ನ್ಯಾಯ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಎನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅದಕಾರಣ ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲ.

ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಯಶಸ್ಸು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಮತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಚುನಾವಣೆ ಯಾಗಿರುವ ಸದಸ್ಯರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಸೂಪರ್‌ವಿಷನ್‌ಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ದುರುಪಯೋಗವಾದರೆ ಅದರಿಂದ ಬಹಳ ಅನರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾದ್ದು ಆಗದಂತೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಾಗುವಂತೆ ಒಂದು ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆಡಳಿತ ಮಾಡಿದರೆ ಇದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಪಂಚಾಯಿತಿರಾಜ್ಯದ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಜನರು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೂ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೂ ಹೋದರೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ವಿಧೇಯಕ ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕುತೂಹಲವಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮಸೂದೆ. ಬಹಳ ಶ್ರಮ ವಹಿಸಿ ಇದನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನ್ಯೂನತೆಗಳಿವೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ, ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ನಾರಾಯ್ಣ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ರಚನೆ, ಅದರ ಕರ್ತವ್ಯಗಳು, ಅದರ ಚುನಾವಣೆ, ಈ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ತತ್ವಶಃ ಎಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನರ ಮಟ್ಟವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಕೇವಲ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆಯೋ ಅಥವಾ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಜನರಿಗೆ ಇದರ ಅನುಕೂಲ ದೊರಕಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ ಈಡೇರುತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಸರಕಾರದ ಆಶೆ ಈಡೇರುವುದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಸಂದೇಹ ಬರುತ್ತದೆ. ಜನರ ಜೀವನ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದು, ಜನರು ವಿಧ್ಯಾವಂತರಾಗಿ, ಕಾನೂನುಗಳನ್ನರಿತುಕೊಂಡು ಅವರ ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ ಆಗ ಇಂತಹ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬರಿಯ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ತಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಈ ಮಸೂದೆಯು 6 ನೆಯ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ನೋಡಿದರೆ 1500 ಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ 9 ಜನರು ಸದಸ್ಯರಿರುತ್ತಾರೆ, 1500 ರಿಂದ 3000 ವರೆಗೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ 11 ಜನ ಸದಸ್ಯರಿರುತ್ತಾರೆ, 3000 ರಿಂದ 5000 ವರೆಗೆ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ಇದ್ದರೆ 13 ಜನ ಸದಸ್ಯರಿರುತ್ತಾರೆ, ಐದುಸಾವಿರಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ಇದ್ದರೆ 15 ಜನರಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಗದಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಸಾವಿರದ ಐನೂರು ಜನರನ್ನು ಆಳುವುದಕ್ಕೆ ಹನ್ನೊಂದು ಜನರಿರುವ ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದು

ವರ್ಕ್‌ಬರ್ ಯೂನಿಟ್ ಅಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ಒಂದು ಮೀಟಿಂಗ್ ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನಿಗೆ 5 ರೂಪಾಯಿ ಸಿಟ್ಟಿಂಗ್ ಫೀ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯ ಸಂಬಳ, ಜವಾನರ ಸಂಬಳ, ಸದಸ್ಯರಿಗೆ 10 ಪ. ಎ. ಮತ್ತು ದಿನಭತ್ಯೆ ಸಾಧಿಲ್ಯಾರು, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಎರಡುನೂರಾರು ವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ; ತಿಂಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಮೀಟಿಂಗ್ ಆದರೆ ಐದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ 1500 ಜನರನ್ನು ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಬರ್ಡ್ ಕೊಟ್ಟು ನಡೆಸಿದರೆ ಬರತಕ್ಕ ಆದಾಯ ಮತ್ತು ಸರಕಾರ ಕೊಡುವ ಹಣ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮೀಟಿಂಗುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರ್ಚಾ ಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಜನರಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನೂ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ವಹಿಸಿರುವ ಕರ್ತವ್ಯ ಗಳನ್ನೂ ನೆರವೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿತೆವಾಗಿಯೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ, ಇಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ಯೂನಿಟ್ ಮಾಡದೆ ಎನ್. ಇ. ಎಸ್. ಬ್ಲಾಕ್ ಗಳೆಲ್ಲವಂತೆ ಪ್ರತಿ ಹೋಬಳಿ ಯನ್ನು ನಾಲ್ಕೈದು ಯೂನಿಟ್‌ಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿ ಒಂದೊಂದು ಯೂನಿಟ್‌ಗೆ ಒಂದೊಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದು ಹೋಬಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕೈದು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ವಿಶಾಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ 11 ರಿಂದ 15 ಜನರನ್ನು ಸಮಿತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಬಹು ಕೇವಲ ಒಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಎಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಜನರು ಕೊಡುವ ತೆರಿಗೆಯೆಲ್ಲ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಭತ್ಯೆ ಮತ್ತು ದಿನ ಭತ್ಯೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಸರಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಗ್ರಾಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದೋಷಗಳಿವೆ. ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ದೋಷಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೋಲುತ್ತೇನೆ.

ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಚೇರಮನ್ ಅವರನ್ನು ತೆಗೆದು ಬೇಕಾದರೆ ಅವಿಶ್ವಾಸ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಮೂರನೇ ಎರಡು ಭಾಗ ಮೆಜಾರಿಟಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. ಈ ತರಹ ರಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಷನ್ ಹಾಕಲೇಬಾರದು ಯಾಕೆಂದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿ ಪಾಲಿಟಿಕ್ಸ್ ಇರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ನಾಟಕ ಮಾಡಿ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಡೆಮಾಕ್ರಸಿ ಪ್ರಕಾರ ಈ ರೀತಿ ನಿರ್ಬಂಧ ಇರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಕಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಾಗಿ ನಿಬಂಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಎನಾದರೂ ಆರೋಪಣೆ ಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತು ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆ ಮಾಡಿ ಚೇರಮನ್ ಅವರು ನಿರ್ದೋಷಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಎಂದು ಕಂಡು ಬಂದರೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವಿಶ್ವಾಸ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಂತ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ನೋ-ಕಾನ್ಫಿಡೆನ್ಸ್ ಮೋಶನ್ ಮೂಡು ಮಾಡಲು ಪರವಾನಗಿ ಕೊಡಬೇಕು.

ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ಚೇರಮನ್ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ 150 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಮೂದುಮಾಡಿಲ್ಲ. ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ 500 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ 300 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ 500 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ರೆವೆನ್ಯೂ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ 250 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾ ದುದು. ವೈಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರಿಗೆ ಏನೂ ಸಂಬಳ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಭಾವನೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಮತ್ತು ವೈಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಚುನಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನರ್ಹರಾಗಿದ್ದರೆ ಎಂದು ಕಂಡೀಷನ್ ಇದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಚೇರಮನ್ ಚೇರಮನ್ ಅವರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಸದಸ್ಯರಾಗಲು ಅರ್ಹರಾಗಿರಬೇಕು. ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಲು ತಡೆ ಹಾಕಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಇಂಟೆನ್ಸ್ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಸಮರ್ಥಿ ಸುತ್ತೇನೆ. ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿ ಹಾಗೂ ರೈಯಂಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮೂಲಕ ಅನೇಕರು ರೈತರಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು. ಇನ್- ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಎಂಪ್ಲಾಸ್ ಆದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಆದವರು ಇರಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಆದವರು ಇರಬೇಕಾದುದು ಉಚಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಕೋ-ಆಪ್ ಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು. ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಹಾಗೂ ಎಂ.ಎಲ್.ಸಿ. ಇದ್ದರೆ ಸರಕಾರವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಅರಿವಿನಿಂದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ನ್ಯಾಯ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಅವರು ಮೀಟಿಂಗ್ ಅಟೆಂಡ್ ಆದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಎನೂ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ)

ಅನಾಹುತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಮೊದಲು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇದ್ದಿತೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ನೋಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಮೈನ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್‌ರನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮೂರನೇ ಎರಡು ಭಾಗ ಸದಸ್ಯರು ಒಪ್ಪಿ ನಿರ್ಣಯ ಪಾಸು ಮಾಡಿದರೆ ಅವರನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಾಕಬಹುದು. ಈ ರೀತಿ ಇರುವುದು ಪೊಲೀಸರ ಇನ್‌ಫ್ಲುಯೆನ್ಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸ್ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ಸದಸ್ಯರು ಒಂದು ರೆಜಲ್ಯೂಷನ್ ಪಾಸುಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡುವುದು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ್ದು. ಅವರು ಏನಾದರೂ ಅಂಥ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೇಸ್ ಆಗುವಂಥ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಅವರನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ 133ನೇ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿರುವ ಈ ಪೊಲೀಸ್ ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ನೋಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು 249ನೇ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಬಿರಾ ಪರಿಷತ್ ಕಮಿಟಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಕಮಿಟಿಗಳ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಕಮಿಟಿ ಎಂದು ಸಹ ಇದೆ. ಇದರಂತೆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಅನಿಮರ್ ಹಸ್ಟೆಂಡರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಆಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ರೂರಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತರ ಎಕನಾಮಿಕ್ ಕಂಡಿಷನ್ ಇಂಪ್ರೂವ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೂರಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ರಚನೆಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಎರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ರೈತರ ಎಕನಾಮಿಕ್ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಇಂಪ್ರೂವ್ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಆಗತ್ಯ. ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ “ರೂರಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್” ಕಮಿಟಿ ಮಾಡುವುದು ಉತ್ತಮ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಇದೆ, ಆದರೆ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಕೊಟ್ಟವೇಳೆ ಮುಗಿದು ಹೋಯಿತು. ಅದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Before I call upon the members I would like to have a little guidance from them. It looks to me that I will be creating some sort of impatience in the minds of many if I do not give chance to speak on this very important Bill.

SRI RAMAKRISHNA HEGDE.—If the Hon'ble members have no objection, we can sit in the morning on Monday and by 12 or 12-30 P.M. we can finish the discussion.

Mr. SPEAKER.—I am prepared to sit for a longer time. I do not want the members to have a feeling that I have denied a chance.

I wish to utilise this opportunity for clarifying one matter. I want the whips of parties to apply their mind from the beginning and allot the time for each speaker in their respective parties. I am receiving requests from independent members to speak as well as from others though the whips also have given some names. If the Whips of parties cannot apply their mind and give me a list, it becomes rather embarrassing for me. If I do not get co-operation from the Whips I do not think it is possible for me to satisfy all members.

† ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್ (ನರಗುಂದ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ, ಇದರೊಳಗೆ ಏನಾದರೂ ಸ್ವಿತ್ಯಾಂತರ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆಯೇ ಅಂದರೆ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಎರಡನ್ನು ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಆಗಬೇಕು ಅನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳವರು ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ

ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವರು, ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದಕರಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಅವು ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೂ ಉಂಟು. ಈ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಆಯ್ಕೆಯಾದಂತ ಮೆಂಬರುಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ರೀತಿಯಿಂದ (ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಎರಕ್ಟಸ್ನಿಂದ) ಆರಿಸಿ ಬಂದವರು. ಆ ಸಂಸ್ಥೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡಿ, ಪಂಚಾಯತಿಯಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದ ಸ್ಥಳದ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಜರುಗುತ್ತವೆ. ಬಡವರಾದವರನ್ನು ಜೋರು ಮಾಡಿ ಅಥವಾ ಅವರ ಮೇಲೆ ಇನ್‌ಫ್ಲೂಯೆನ್ಸ್ ಹಾಕಿ, ಕೆಲವು ಜನರು ಅವರ ಒಟ್ಟನ್ನು ಗೆಳೆನುಬಹುದು. ಈ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆ ಬಾಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಬಳಿತ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇದನ್ನು ನೀವು ತರಬಾರದು. ಜನರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ, ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ, ಅವರು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿ ಬರಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಎಂಬ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ಇಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಈ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೊಳಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಗೋಲ್ಡನ್, ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಸಮಿತಿ ರಚನೆ ಮಾಡುವುದು ಅಂದರೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಹುಟ್ಟುವಳಿ ಬಗ್ಗೆ ಇದು ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಸಮಿತಿ ಎಂಬ ಮಾತು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಇದು ಹಿಂದಕ್ಕೂ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಅದು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಚೇರ್ಮನ್, ಅದರಲ್ಲಿ ex-officio ಮೆಂಬರಾಗಿ ಬಂದು ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೀಗಿದೆ : ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಚೇರ್ಮನ್ ಈ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯೋಗ ಬೀಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರು ಒಬ್ಬರೇ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತರೆ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡೂ ಸಮ ಸಮ ಇರುವ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದು ಬೇರೆ ಸಮಿತಿ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈ ಎರಡೂ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಒಂದು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಬೇಕೆ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಪಂಚಾಯತಿಗೇ ಒಳಪಟ್ಟಂತೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅಷ್ಟು ಉಪಯೋಗ ವಾಗಲಾರದು. ಸಹಕಾರ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯರಾದವರು ಸರ್ವಿಸ್ ಕೋಆಪರೇಟಿವ್ಸ್, ಬೀಜ, ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ಒಕ್ಕಲುತನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು ಆದರೆ; ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಜನರ ವಾಯ್ಸ್ ಇಲ್ಲದೆ ಈ ಸಮಿತಿ ನಡೆಯುವುದಾದರೆ, ಮಹತ್ವವಿಲ್ಲದೆ ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಕೂರುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಕೆಲಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಮೂರನೆಯದು ಎಂದರೆ, ಅಧಿಕಾರ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣವಾಗಿ ಪಂಚಾಯತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರ ಸಿಗಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದು ಮನಬಂದಂತೆ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಿದರೆ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಹಾಗೆ ಕಾರ್ಯ ಕರಾಳಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ತಡೆಯಲು ಸರಿಯಾದ checks ಈ ಕಾನೂನು ನೊಳಗೇ ಇರಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಅವನ್ನು ಪ್ರೋವೈಡ್ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯ.

ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದೇನೆಂದರೆ, ಅವುಗಳ ಕೆಲವೊಂದು ಅಧಿಕಾರಗಳು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ ಕಡೆ ಹೋದವಾಗಿದೆ. ಈ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. 11 ಡಿವಾರ್ಷಿವೆಂಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಇದೆ. ಇದು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸರ್ಕಾರವೇ ಆಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಆದರೆ ಹಣಕಾಸಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೇಗೆ ಕಾಣುತ್ತೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಹಣಕಾಸಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಸಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಏನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಪಂಚಾಯತಿಗೆ ಏನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅದರೊಳಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಭೆ ಸಹಿತ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಪಂಚಾಯತಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಇದ್ದಂಥ 1959ನೇ ಇಸವಿ ಕಾಯಿದೆಯೊಳಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಈಗ ಅದಕ್ಕೆ ಹಣ ಏಕೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದರು ? ಆಯಾಯಾ ಊರಿನ ಹಣ ಅದಕ್ಕೇ ಬೀಳಬೇಕು. ಆದರೆ 34 ನಯೇಪೈಸೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ, 31 ನಯೇಪೈಸೆ ಪಂಚಾಯತಿಗೆ ಎಂದು ಏಕೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ? ಇದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ ಹಂಚಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕ್ಯಾಸು 110, 194, 260ರಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತು, ಈ ಮೂರರೊಳಗೆ ಗ್ರಾಂಟುಗಳನ್ನು ಹಂಚಿದ್ದೀರಿ. ಇದರೊಳಗೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಹಂಚಿದರೆ ಹೀಗೆ ಹಂಚುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಇದು ನ್ಯಾಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾಗಲಿ, ಜನರು ಕೊಟ್ಟಂಥ ದುಡ್ಡು ಸಮಪಯೋಗವಾಗುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾಗಲಿ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಇಂಥ ಪದ್ಧತಿ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ; ಈ ತರಹ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುವಾಗಿದೆ, ಅದರ ಸುಳಿವು ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತೆ. ಆ ತತ್ವದಂತೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

(ಶ್ರೀ ಎ. ಎನ್. ಪಾಟೀಲ್)

5-00 P.M.

ಮುನಿಸಿಪಾಲಟಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತಹ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನವಬಗ್ಗುಂಡ್ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಹಂಚಿದರೆ 2 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಜಾಸ್ತಿ ಹಣ ಇರುವ ಕಡೆಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಕೊಡುವುದು ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಏನಿದೆ ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಯಾರಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಉತ್ಪನ್ನ ಇದೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪನ್ನ ಇನತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ದುಡ್ಡನ್ನು ದೋಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆಗಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಹಣಕಾಸಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ 100ಕ್ಕೆ 100ರ ವರೆಗೂ ಸೆಸ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪಂಚಾಯ್ತಿಯವರಿಗೆ ಶೇಕಡ 20, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನವರಿಗೆ ಶೇಕಡ 20 ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡಿನವರಿಗೆ 20 ಸರ್ಕಾರದವರು 40 ಈ ರೀತಿ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ತೆರಿಗೆಯ ಭಾರ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಸಾಧಾರಣ ಎಕರೆಗೆ 2 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಕಡೆ ಎಕರೆಗೆ 10 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುವಂತಹ ಪ್ರಸಂಗ ಬರುತ್ತದೆ. ರೆಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಎಷ್ಟು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಹಾಕಬೇಕು ಇಲ್ಲವೇ ಹೋದರೆ ಜನರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಯ ಭಾರ ಎಸರೀತವಾಗುತ್ತದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬರಗಾಲ ಬೇರೆ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ ಜನರು ಬಹಳ ಕೊಂದರೆಪಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಯಾವ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಜಿಲ್ಲಾ ರೆವೆನ್ಯೂ 5 ಮಂದಿ ಆಸೋಸಿಯೇಟ್ ಮೆಂಬರ್ಸ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ಈ ಬಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ ಇದು ಬಹಳ ತಪ್ಪು ಎಂದು ನನ್ನ ಕಲ್ಪನೆ. ಆಸೋಸಿಯೇಟ್ ಮೆಂಬರ್ಸ್ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದ್ದರೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗಿನವರು ಆದರೆ ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಯಾರೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಯಾರೋ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಹೇಳಲಿ ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಕಿಮ್ಮತ್ತು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಒದುವುದು ಒದರಿ ಹೋಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಸೋಸಿಯೇಟ್ ಮೆಂಬರ್ಸ್ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಬಿಲ್‌ನೊಳಗೆ ಆಸೋಸಿಯೇಟ್ ಮೆಂಬರ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದರು, ಅವರಿಗೆ ಒಟಿಂಗ್ ಪವರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು, ಇಲ್ಲಿ ಒಟಿಂಗ್ ಪವರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಗ್ಯ ವಿಚಾರವಾಗಬೇಕು ಇದು ಮಹತ್ವದ ವಿಚಾರ ಇದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಬೇಡ್ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಆಫೀಸರ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಅವರಿಗೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯನ್ನು ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡುವವರು ಅವರೇ, ಅವರನ್ನು ರಿಮೂವ್ ಮಾಡುವವರೂ ಅವರೇ. ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರ್ ಆಗಿರತಕ್ಕಂತಹ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಕಮಿಷಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಒಳಗೆ ಕೆಲವು ಎಲೆಕ್ಷನ್ ತಕರಾರುಗಳು ಬರುತ್ತದೆ ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮುನ್ಸಿಪಲ್ ಅವರು ಕೂಟಿ ಆರ್ಮೆನ್ ಫೈನರ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತು ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಅಪೇಲೇಟ್ ಅಥಾರಿಟಿ ಇದೆ ಆದರೆ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಏಕೆ ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೋ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಪಂಚಾಯ್ತಿಯೊಳಗೆ ಬಹಳ ಲಿಟಿಗೇಷನ್ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಯಾವ ರೀತಿನಾ ತ್ರೈಮಾ ಇಲ್ಲದಂತಹ ಕ್ಲಾಸ್ ಆಗಿ ಉಳಿದಿದೆ ಅಪೇಲೇಟ್ ಅಥಾರಿಟಿಗೆ ಪ್ರಾವಿಜನ್ ಇರಬೇಕು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವಂತಹ ಪ್ರಸಂಗ ಸಹಜವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಮತ್ತು ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಟೀಚರ್ಸ್‌ನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರವೋಷನ್ ಕೊಡುವುದು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಡಲಾಗಿದೆ, ಇದರ ಹಣಕಾಸಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಯಾವ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ? ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರೈಮರಿ ಟೀಚರ್ ಗೆ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬಾಬಿಗಾಗಿ 6-7 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಇವರ ಲೆಕ್ಕದ ಪ್ರಕಾರ ನೋಡಿದರೆ ಅದು 10 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. 16 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು ಟೀಚರ್‌ಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದಮೇಲೆ ಇದರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗು

ವೃದ್ಧಿ. ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಕಡೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇರಿ. ಮೊದಲು ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಈಗ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಏನು ಅಲ್ಲಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ ಎಂದರೆ ಲೋಕಲ್ ಅಥಾರಿಟೀಸ್ ಯಾವುವು ಇವೆ ಅವುಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಅದರೊಳಗೆ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಎದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಆಡಳಿತ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತಹ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದರ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿರುವಂತೆ ಎದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅನುಭವ ಇಲ್ಲದವರು ಬರಬಹುದು. ಹೆಚ್ಚಿಟ್ಟ ಗುರುತು ಹಾಕುವವರು ಬರಬಹುದು ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಒಂದು ಕೆಲಸ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾಗಬೇಕು; ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೋ ಆರ್ಟ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ತೀರಿದವರ ಕಡೆಗೆ ಅದು ಹೋಗಬಹುದು ಆದ್ದರಿಂದ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನೊಳಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ದೇವ್ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಬಿಲ್ಲು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನನಗೆ ಏನು ಅನಿಸಿತು ಎಂದರೆ ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಕೈ ಇಲ್ಲದ ಒಂದು ಮಗು ಒಬ್ಬಳಿಗೆ ಹುಟ್ಟಂತೆ, ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದರ ತಾಯಿ ಅದರ ಕತ್ತು ಹಿಡುಕಿ ಹಾಕಿದಳಂತೆ; ಆ ಪ್ರಕಾರ ಇದನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರಬೇಕು ಏನೋ ಎಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆಡಳಿತಾಂಗದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೂಪಾಯಿಗೆ 40 ಪೆನ್. ಪಿ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನವರು 20 ಪೆನ್. ಪಿ. ಪಂಚಾಯ್ತಿಯವರು 20 ಪೆನ್. ಪಿ. ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡಿನವರು 20 ಪೆನ್. ಪಿ. ಈ ರೀತಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಏಜೆನ್ಸಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಒಟ್ಟು ನಲ್ಲಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು ಕೆಲಸ ಕಡಿಮೆ ಆಯಿತು. ಈ ತರಹ ದೋಷ ಕಂಡುಬರುವುದರಿಂದ ಏನು ಅನುಷ್ಠಾನ ಎಂದರೆ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ರಾಜ್ಯ ಏಕೆ ಬಂದಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೇ ತಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಸರಿಯಾಗಿ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಾವು ಆದೇಶ ಹೆಚ್ಚಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಈಗ ಏನಾಗಿರಬೇಕೆಂದರೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಎರಡು ಮೂರು ಆಡಳಿತ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಮಿತವ್ಯಯ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಪ್ರಾನ್ಸ್‌ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇದು ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿದೆ. ಆಡಳಿತಾಂಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ನುರನಕರ್ ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಬಹಳ ಮಾರ್ಪಕವಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಗೊಂಡಾಯಿಸಂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಬಿಲ್ಲು ಬಿಂಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ನೆರವೇರುವ ಸರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಪ್ರಾನ್ಸ್ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲಸ ಪುರು ಮಾಡಿದರೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಿದ್ದರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೈಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶಿಶು ಮಾತ್ರ ಹುಟ್ಟಿದೆ ಅನ್ನುವ ಹಾಗಿದೆ. ಅನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯಿಂದ ಮೊದಲನವರೆಗೂ ಪರ್ಯವಸಾನವಾಗುವುದರಿಂದ ಟೀಕೆಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಬಾಯಂ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇರಬೇಕು, ಅವರು ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ತೀವ್ರವಾಗಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ರೇಬರ್ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕು. ಅದರ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇಷ್ಟು: ಇಷ್ಟು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಹಣ ಎಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಬೇಕು, ಭೂಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕು, ದೇಶದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಬೇಕು. ಈ ಬಿಲ್ಲು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಇದೇರಾ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಶಿಶು ಹರಿಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದೇರಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಬೆಳೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕಾದರೆ ಭೂಮಿ ಪರಿಭಾರ ಆಗದಿರುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಜಮೀನನ್ನು ಆಧಾರ, ಭೋಗ್ಯ, ಅಮೇಲೆ ಕೈಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಆಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ಅದು ಕೆಟ್ಟದ್ದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಎಡೆಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಕಾರಣ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ಹಣಕಾಸು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ನಡೆಸಬೇಕು. ಯಾರು ಅಧಿಕಾರವಾಗಿ ಅನುಕೂಲವರೋ ಯಾರಿಗೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಲು ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೋ ಅವರ ಕೈಗೊಂಡಿರುವುದಾಗಿ ಕೊನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬಾರದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕು, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು

(ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಂ. ದೇವ್)

ಬಾಯಿಮಾಗಿ ನೇಮಕಮಾಡಿ ತಕ್ಕ ಸಂಭಾವನೆ ಕೊಟ್ಟು ಪಂಚಾಯಿತಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ್ತು ಡಿವಿಷನ್ ಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ನೇಮಕಮಾಡಿದರೆ ನಿರೂಪಣೆಗೆ ಸಮಸ್ಯೆ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಿ ಈಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮೂರು ಹಂತಗಳಲ್ಲೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯರು ಗೊಂಡಾಗಳಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯ ದೇಶದ ಜೀವಾಳ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಈ ನಂತ್ಸೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಪಂಚಾಯಿತಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್, ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತು ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತವೆಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ? ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುವುದು ಇಷ್ಟು: ನಮಗೆ ಒಟಿಂಗ್ ಅಧಿಕಾರ ಬೇಡ, ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಬೇಡ. ಅಬ್ಸರ್ವರ್ ಆಗಿ ಇರುವುದಕ್ಕಾದರೂ ಏಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು? ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಅನುಭವ ಬೇಕು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದುವರೆಗೆ ಆಡಳಿತಾಂಗಕ್ಕೆ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ; ಕಾರ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಎಷ್ಟಿರಬೇಕು, ನಮ್ಮ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ ಎಂದು ಯೋಜನೆಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಮುಖ್ಯ, ಇದು ರಾಜ್ಯ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಕೈಇಡಬೇಕು. ಆ ಕೈಯೇ ಹೋಗಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಎರಕ್ಟ್ ಮೆಂಬರುಗಳ ವಿಚಾರ. 143ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಅವರ ನಡತೆ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತೆಗೆದುಹಾಕಲು ಅವಕಾಶಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಕಟ್ಟುಪಾಡು ವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸಂಸದೀಕರವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಗೊಂಡಾಗಳಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಕಮಿಷನರು ಸದಸ್ಯರನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಅವಕಾಶಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಜಾಪತ್ನಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದೇಬಿರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಸರಿಯಾದ ಪಾತಾವರಣವುಂಟಾಗಬೇಕಾದರೆ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಮೊದಲೇ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಲಾದರೂ ಯೋಜನೆಮಾಡಿ ನೋಡಿ. ಕಂದಾಯದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಭಾಗ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟರ್‌ಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುವವರೇ ಹೊರತು ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಈ ರೀತಿ ಅನೇಕ ನ್ಯೂನತೆಗಳಿವೆ. ಇವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕು. ಸ್ಟೇಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಎಂದು ವಿಧಿ, ಅಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್, ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತು ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿರಬೇಕು. ಸಮಾಜವಾದದ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ರಿವ್ಯೂ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಸಮಾಜವಾದದ ಮಾದರಿ ಸಮಾಜ ರಚನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಈಡೇರಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲಿ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತು, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಇರಬೇಕು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸೇಫ್‌ಗಾರ್ಡ್‌ಗಳಿರಬೇಕು. ನಾನು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ: ದೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಡಿ, ಎಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು, ವಸೂಲಿ ಯಾಲಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಿಗದಿಮಾಡಬೇಕು. ಒಬ್ಬರ ದುಡ್ಡು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ವಶದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕೊಂಡಷ್ಟಿ ಬಸಪ್ಪನವರ ವರದಿ ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಸ್ಯಾಟಿಸ್‌ಫಯಿಂಗ್. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಯೋಜನೆಮಾಡಿ ಹಿನ್ನೆಲೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದು ಕಡೆ ದುರುದ್ದೇಶ, ಒಂದು ಕಡೆ ಆಕಾರದ ಅಭಾವ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲಿರುವುದು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ವಿಧೇಯಕವು ಪಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಎಂದು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ವಿನಂತಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸುಮನೆ ಏನೋ ಮಾಡಬೇಕೋ ಎಂದು ಆ ಮನೋಭಾವನೆ ತಾಳಬಾರದು, ಸರಿಯಾಗಿ ಯೋಜನೆಮಾಡಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಥರೋ ರಿಕ್ಯಾಸ್ ಮಾಡಿ ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್ (ರಾಮದುರ್ಗ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇಂದು ಅತ್ಯಂತ ಆನಂದದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯದ ಮನೋಧಯನ್ನು ನಾನು ಸ್ಯಾಟಿಸ್‌ಫೈ. ಈ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ಸ್ಯಾಟಿಸ್‌ಫೈ ತುಂಥ ಆನಂದವೂ ಸಂತೋಷವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಜನತೆ ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಕಾಯಿತಿ ದ್ವಾರಾ, ಕಾನೂನುಬಾಹಿರವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ಈ ಮನೋಧಯಲ್ಲಿ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಕೊಟ್ಟರೆ ಅಧಿಕಾರದುದುರುಗುಪಯೋಗ ವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ

ಇದಂತಹ ಸಂಶಯವನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡಿ ಜನತೆಯ ಕೈಯೊಳಗೆ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಜನತೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಈ ಮನೋದಯವನ್ನು ಎಲ್ಲ ಜನತೆಯೂ ಎಷ್ಟು ಅನಂದದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಅನಂದದಿಂದ ಹೈಡ್ರೋಪ್‌ಹಾಗೂ ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. 1953 ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಹಾಗೂ ರೋಡ್‌ರ್ಟ್ ಬೋರ್ಡುಗಳ ಕಾಯಿದೆ ಬಂದರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಮನೋದಯ ಮಂಡಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು. ಸುಖೀರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ರಾಮರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟುವಂತಹ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ತರಲು ಸರಕಾರದವರು ಒಂದು ದಿಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು, ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಯುವಕರೂ ತಮಗೂ ಆದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರು ಇಂತಹ ಒಂದು ದಿಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಈ ಮನೋದಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಜನತೆಯವರೇ ಇಟ್ಟಿರುವ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಅಭಿನಂದಿಸ ಬೇಕೆನ್ನುವುದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯದ ಎರಡುಕೋಟಿ ಮೂವತ್ತೈರರು ಲಕ್ಷ ಜನತೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವ ವಿಶ್ವಾಸ ಮೆಚ್ಚುವಂತಹುದು ಎನ್ನುವುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬರುತ್ತದೆ. ಹೊರ ವರ್ಷ 1962 ರಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯದ ಕಾನ್‌ಫರೆನ್ಸ್ ನಡೆದಾಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎನ್. ಕೆ. ಡೇರವರು ಒಂದು ರಾಂಟರ್ನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹುಡುಕಿ ನೋಡೋಣವೆಂದರೂ ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಗಲಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂತಹ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಇಂದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಗ್ರಾಮಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಕೊಂಡೆಜಿ ಬಸಪ್ಪನವರ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತಹ ಪರಿಪೂರ್ಣ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ಅಂತಹ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಇಲ್ಲಿತಂದು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ಯಾವ ಯಾವ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಇಲ್ಲಿ Three Tier System ನ್ನೂ ತರಬೇಕೆಂದು, ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹಂಚಿ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಜನರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಪಕ್ವವೆಂದು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸರ್‌ಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತುಗಳು ಯಾವರೀತಿಯಾದ ಪಾಲಿಸಿಹಾಕಿಕೊಂಡು ತದೋ ಅದನ್ನನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತುಗಳ ಕೈಕೆಳಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರು ಯಾವರೀತಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಕಂಟ್ರೋಲು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ದಕ್ಷಆಡಳಿತಗಾರರಾಗಿ I. A. S. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿರುವವರು Chief Executive officer ಎಂದಿರಬೇಕೆಂದು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತು ಯೋಗ್ಯವಾದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಲು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶ ಇದರಲ್ಲಿದೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತುಗಳಿಗೆ ಹಣಕಾಸಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇತರ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಜನತೆಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತುಗಳ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳ ಹಾಗೂ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಕೆಲಸಗಳಮೇಲೆ ಹತ್ತೋಟಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾದ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ 15 ಜನರನ್ನು ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಇನ್ನುಳಿದ 12 ಜನರನ್ನು ಇಂಡೈರೆಕ್ಟ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಮೂಲಕ ತರಬೇಕೆನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶ ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಡೈರೆಕ್ಟ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಹಾಗೂ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಂದ ಜನ ಸಮಾನರು ಬರಬಹುದು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಡೈರೆಕ್ಟ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಎಂದು ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆನ್ಯಾಯಗಳು ಆಭಾಸಗಳಂಟಾಗಲು ನಾವೇ ಒಂದು ದಾರಿಹಾಕಿ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಇಂಡೈರೆಕ್ಟ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಎಂದಿರುವುದನ್ನು ಕೈಬಿಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಆಧಾರದಮೇಲೆ 3-4 ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ 1,500ರಷ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇದ್ದು ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನೂರಕ್ಕೆ 97ರಷ್ಟು ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂನಿಂದ ಬರುವುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಉಳಿತಾಯದ ಮೂರರಷ್ಟು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಲೈಬ್ರರಿಸ್ ಗಳಿಗಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಶೇಕಡ 34 ರಷ್ಟು ಉಳಿದುದನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗಾಗಿ ಎಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನೂರಕ್ಕೆ 99 ರಷ್ಟು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳೇ ಬರುತ್ತವೆ. ಎಂದರೆ ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಎಂದೆ ಬರುವ ಹಣವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ಟೇಟು ರೆವೆನ್ಯೂನೇ ಹಂಚಬೇಕೆನ್ನುವ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದು

(ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್)

ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಡು ರೆವೆನ್ಯೂ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ಟೇಟ್‌ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಂಟುಗಳನ್ನೂ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗಾಗಿ ಏಕೆ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಟೇಟ್‌ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂದು ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವಾಗ ಅದರಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಆಡಳಿತ ವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನೂಚನೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ತಪ್ಪುಮಾಡಲು ಅವಕಾಶಬರುತ್ತದೆ. ತಪ್ಪುಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಜನತೆಗೆ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕಾಲದ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರು ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನಂತರ ಪರದೇಶದವರು ನಮ್ಮ ಜನತೆಯಿಂದ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊನೆಗೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಬಿಟ್ಟುಹೋದರು, ಇವೆಲ್ಲ ಬರೀ ಹುಸಿವಾದಗಳು. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಗಮನಕೊಟ್ಟರೆ ಆತ್ಮವಂಚನೆ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಜನತೆಯು ಸರಕಾರದಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನೂ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡದೆಇರಬಾರದು. ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸಂತುಷ್ಟರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂತೆ ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಬೇಕು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಬೇಕು, ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತು ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರ ಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ವಿಧೇಯಕದಲ್ಲಿ ನೋಡುವಾಗ ಇದರಲ್ಲಿ ಶಾಸನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರು ಯಾರೂ ಭಾಗವಹಿಸಬಾರದು ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆಯಾ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಶಾಸಕರು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಲು ಅವರ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳೇನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಲು ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಸಕರುಗಳು ಇರಲೇಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಶಾಸಕರಿಗೂ ಅವಕಾಶಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಕೆಲವೊಂದು ಜನರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೇ ನೀವು ಎಂ. ಎರ್. ಎ. ಬಹಳ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದೀರಿ, ನಿಮಗೆ ಈ ದಿವಸ ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲದೆ, ನೀವು ಆ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನೀವು ಇಂಥಾ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ದೊಡ್ಡ ಮರಗಳ ಕೆಳಗೆ ಸಣ್ಣ ಮರಗಳು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವಂತೆ, ನೀವು ಲೋಕಲ್ ಲೆಡರ್‌ನನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಲು ಅವಕಾಶವನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವಾದವನ್ನು ನಾನೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಕಾರ್ಪಿ ತೋಟವನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಮರಗಳು ಬೇಕೇ ಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಅದರೆ ಜಿಲ್ಲಾಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಸನಸಭಾ ಸದಸ್ಯರು ಎಕ್ಸ್‌ಪೀರಿಯೋ ಸದಸ್ಯರುಗಳಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

5-30 P.M.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ನ್ಯಾಯ ಪಂಚಾಯತಿಗಳನ್ನು ತೆರೆಯತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಇವೇನೂ ಹೊಸದಲ್ಲ. ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರುಗಳು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ವ್ಯವಾರಗಳು ನಡೆದಾಗ ಅರಡು ಪಾರ್ಶ್ವವು ಜನರನ್ನೂ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರ ಅಹವಾಲು ಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ಲೆನ್ಸ್ ಅಂದೆ ಫ್ಯಾನ್ಸಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ತಿರ್ಮಾನಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಂಗಡದವರೇ ಇರದೆ ಅಲ್ಲಿ ಪೆಡ್ಲರ್ ಪಂಗಡದ ಮುಂದಾಳುಗಳಿರುತ್ತಾರೆ, ಇತರೇ ಕೋಮಿನ ಮುಂದಾಳುಗಳಿರುತ್ತಾರೆ, ಹೀಗೆ ಎರಡು ಜಾತಿಯ ಮುಖಂಡರುಗಳೂ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಆ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೆಂಚಿನೋಪಾಯಿಲ್ಲದ್ದು ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿತ್ತು. 250 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಳಗಿರತಕ್ಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಲ್ಲಂತೂ ಹಾಗೇನಾದರೂ ಅನ್ಯಾಯವಾದ

ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಟ್ಟಂತ ಮನೆ ಮುಟ್ಟುವಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಅವನ ಖಾಸಿ ಅದರೂ ಆಗಬಹುದು, ಅದೇನೂ ಹೆಚ್ಚಲ್ಲ; ಆದರೆ ಇಂಥ ಒಂದು ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡತಕ್ಕ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದರೂ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಖಾಸಿಗಳು ಈಗಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಆದರೆ ಈ ಕೆಲಸ ಕೆಲವು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ನಮಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದರೂ ಮುಂದೆ ಇದು ಸರಾಗವಾಗಿ ನಡೆಯಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳನ್ನು ಪರಿಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿಯಾದರೂ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೋ ಅಂಥಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಾದರೂ ಇವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನಗಿಷ್ಟು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಕಾಂತರಾವ್ ದೇಸಾಯಿ (ಕುಷ್ಟಗಿ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ ನಮ್ಮ ಎದುರಿಗೇನು ಈ ದಿವಸ ಈ ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯದ ಬಿಲ್ಲು ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿ 1959 ರಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ಆಕ್ಟ್ ಎಂತ ಒಂದು ಅಕ್ಟಿವ್ ಇಂದು ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಬಿಲ್ಲು ಅದರ ಒಂದು ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದನಂತರ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಗೊಪಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ತಮ್ಮ ಖಾಸಿ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಘನೋದ್ದೇಶದಿಂದ ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ಇದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಇಂಥಾ ಮನೋದೇಶಗಳಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಉದ್ಭವವಾಗಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ಮನೋದೇಶಕ್ಕೆ ಹೇಳಿಕೆ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಆತಂಕಗಳಿವೆ. ಆಪ್ತೇ ಅಲ್ಲದೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಜನರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟ ಬೇರೆ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಇರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ನೇರವಾದ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆದಲ್ಲಿ ಅವು ಜನರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬಹುದೆಂದೂ ಮತ್ತು ಜನರಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಸೌಹಾರ್ದ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಲಕತಕ್ಕ ವಾತಾವರಣ ಅಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಬಹುದೆಂದೂ ಕಂಡು ಬರುವುದು. ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಒಂದು ಶಾಸನವನ್ನು ರಚಿಸತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಗಾ ಇರಲೇಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮೊದಲು ಸ್ವಲ್ಪ ತ್ಯಾಸಾಗಬಹುದು. ಅದರೂ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಫಲ ದೊರಕಲೇ ದೊರಕುತ್ತದೆ.

ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡತಕ್ಕ ಅಂಶಗಳು ಮೂರು ಮಾತ್ರ ಇವೆ; ಒಂದು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು, ಇನ್ನೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಡೆಪುಟಿ ಮೇಜರ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯದು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತುಗಳ ವಿಚಾರ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದಾದ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಬಂದಿವೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೂ ಇವು ಹೀಗೇ ಕೆಲಸಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹಣವನ್ನೂ, ಬಡಗಿನಲ್ಲಿ ಅವು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರ್ಯಗಳೂ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ತಿಕ್ಕಾಟವಾಗಲೀ ಅಥವಾ ರಾಜಕೀಯ ವಾಗಲೀ ಇರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. ನಾವೀದಿವನ ಯಾವ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷದಲ್ಲೇ ಇರಲಿ ಅದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧನೆಯಾಗಬೇಕು. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಸ್ಥಾನೀಕ ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ರಾಜಕೀಯವು ಬರಬಾರದು. ಇದು ನನ್ನ ಒಂದು ವಿನಂತಿ ಅದೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಹಳ್ಳಿ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ರೊಕ್ಕದ ಪಾಲನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಒಂದು ಆಧಾರವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಬಹುದೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ; ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಇರುವುದು. ಇನ್ನೆ ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಹೋಗಿರುವುದು. ಈ ಒಂದು ಆಧಾರವನ್ನವಲಂಬಿಸಿ ಹಣವನ್ನು ಹಂಚಿದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳಾಗಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಗೆ ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಗೆ ಹಣದ ಆಗತ್ಯ ಅಷ್ಟಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥಲ್ಲಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಸಿಗತಕ್ಕ ಅವಕಾಶ ವಾಗಬಹುದು. ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಯಾವರೀತಿ ರೊಕ್ಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾವು ಅವು

(ಶ್ರೀ ಕಾಂತರಾವ್ ದೇಸಾಯಿ)

ನಮಗೆ ಆ ರೀತಿ ಫಲವನ್ನು ಸ್ವಸ್ತುತ್ವವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಹಣದ ವಿನಿಮಯದ ರೆಕ್ಕಾಚಾರ ಸರಿಯಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅಗತ್ಯವಿರತಕ್ಕ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಲೇಬೇಕು.

ಇನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳ ಚುನಾವಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಚುನಾವಣೆಗಳಾಗ ಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆಗಳಿರಬೇಕೆಂದೂ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆಗಳಿರಬೇಕೆಂದೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥೆರಕ್ಕೆ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಲಂಚಪೂರಿತ ದೋಷವಿವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳೂ ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ಅಪು ನಿಮೂಲವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕಾದರೂ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಚುನಾವಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆಯೇನಿದೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನೂ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತುಗಳ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಇದು ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯಾದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಇದೀ ದೇಶದ ಅಗು ಹೋಗುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತವೆ. ಇದು ಮುಂದೆ ಅನೇಕ ಯೋಗ್ಯ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತು ಯಾವರೀತಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಇದಕ್ಕೇನು ಅಧಿಕಾರವಿರಬೇಕು, ಇದರ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು ಹೇಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಮನೋದಯಿಲ್ಲ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿವರವಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಹೋಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆಂಬುದು ಒಂದು ಮೊದಲ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಮೊದಲ ಒಂದು ಆರ್ಥಿಕ ಭಾರ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಅದು ಅದನ್ನು ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿರಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಈ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಈಗಿನ ಘಟನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಮತ್ತು ಎಂ.ಎಲ್.ಸಿ. ಅವರಿಗೆ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನತಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಅರಿಸುವಾಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಯಾರನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಅರಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೌನ್ಸಿಲ್ಲಿನ ಸದಸ್ಯರುಗಳ ಮೇಲೆ ದೇಶದ ಅಗು ಹೋಗುಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸ್ಥಾನವೂ ಇರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಗೌರವವೂ ಸಹ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಆ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಏಕೈಕ-ಅಳಿಪಿಯಾ ಸದಸ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೆ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಇನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತು ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಗೌರವ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಾಗೆ ಈ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವ ಮುಂಚೆ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ಯನ್ನು ಏಕೋ ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಪಂಚ್ ಮತ್ತು ಉಪಪಂಚಾಿರ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಉಲ್ಲೇಖವಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆಯೋ ತಿಳಿಯದು. ಅವರು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಗ್ರಾಮಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಈ ಮನೋದೆ ಸೇರಿಸಿ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಸರ್‌ಪಂಚ್ ಮತ್ತು ಉಪಸರ್‌ಪಂಚರಿಗೆ ಗೌರವ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಸಿ ಇಷ್ಟು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಂಥ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Now I wish to say that it is now practically agreed that we will have for this Bill the whole of tomorrow and till 3.0'clock on Monday or at any rate by the evening of Monday the discussion will have to be completed. The discussion of the White Paper on Sharavathy will go on for Tuesday and Wednesday and the

two succeeding days will be taken up for non-official business. Because we had no time we intended to take up non-official business during the next sittings, but now I think we had better give the members opportunity for non-official business also without carrying it forward.

So far as non-official business is concerned, resolutions are to be given notice of and therefore I request members to give notice of their resolutions by tomorrow or Monday evening because they have to be allotted. The Business Advisory Committee on non-official business has to be called and that has got to be ready for Thursday. Therefore, if members are desirous, they may kindly send notice of resolutions and for this purpose rule 133 is suspended and the House will kindly agree to it.

I would like further to clarify that I want to give the fullest scope and opportunity to discuss as many non-official resolutions as possible. There is one resolution which has been discussed in part and which got practically adjourned so that the Chief Minister might give reply. That will go on for some time on Thursday. Thereafter there will be plenty of time left over and so I suggest that hon'ble members may kindly give notice of resolutions, one for Thursday and one for Friday. There is one resolution in the name of Sri K. Lakkappa, but it covers a matter which has already been discussed and that is with regard to scarcity conditions. Therefore, the member will kindly withdraw it. That will be the arrangement and we will go on as conveniently as possible, trying to accommodate as many as possible.

Sri A. P. APPANNA (Virajpet).—Mr. Speaker, Sir, while extending my support to this Bill which is providing more powers.....

ಶ್ರೀ ಆ. ಪಿ. ಆಪ್ಪಣ್ಣ. ದೇವೇಂದ್ರಪ್ಪ. —ದಯವಿಟ್ಟು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

Sri A. P. APPANNA.—Since I have already begun in English, I am sorry I cannot change now. I will try to speak in Kannada next time.

The powers that are given to the local bodies under this Bill are welcome because the powers that are now given to the local bodies are not enough for their smooth working. While allotting 97 per cent of the land revenue to them, provision is also made that the local bodies and also the Government may impose cess to the extent of 100 per cent. As we all know, the Government are trying to revise the land revenue and they have notified varied rates in various districts and there is a huge hue and cry throughout the State. If these revised rates are finalised, there is no doubt that the revised rates will be more than the existing rates and in addition to that if these powers are given to levy cess to the local bodies, then we can very well see that the land revenue will be double the revised rates. Is it advisable to give powers of levying cess to the local bodies because it is found that these local bodies, the panchayats, the taluk boards and the zilla parishads, who are going to levy this cess, will be given grants by the Government and so these local bodies will be tempted to levy cess at one stage or the

(SRI A. P. APPANNA)

other. In view of the fact that there is a large protest against the revised rates of land revenue and in view of the fact that the land revenue that will be revised will be more than what it is today, if this power of levying cess is given to local bodies, then we can say that the land revenue will be double and it will really cause a lot of hardship to the agricultural community. While we are trying to give more convenience to the local bodies, we are adopting a method by which we are asking the local bodies to find out their own finances. On the other hand, I feel that what we should do is that what we have been spending for those works which were hitherto with the Government, we must give that amount to the local bodies in the form of grants.

Now, for instance, as an example, I want to point out that in certain taluks where these Primary School buildings were maintained by the Government and certain expenditure was incurred by the Government, all those buildings have been transferred to the Taluk Boards. But the amount that was being spent was not given to them. For instance in Virajpet Taluk Board in my District, I find 147 School buildings have been handed over to the Taluk Board, but a grant of Rs. 2,000 has been given for the whole District for maintaining these school buildings. The Department which was maintaining those school buildings were incurring expenditure annually. When the buildings were transferred it was the duty of the Government to transfer funds they were spending annually for these buildings. They have not done so. Now, we must get a portion of the taxes that are collected by the Government. What is the provision that has been made to give a portion of the agricultural income tax? What is the provision made to give a portion of the forest revenue that is being collected by the Government? We must allot a certain portion of forest revenue and certain portion of agricultural income tax to local bodies so that we can efficiently maintain these buildings without further taxing the people. Otherwise by giving more power without them adequate finance, we will be not only making these local bodies unpopular among the people, but we will force the people not to co-operate with these local bodies. We must make these local bodies more attractive for the people so that they may co-operate in this and they must also feel that by introducing such a measure we are not only delegating legislative and other powers, but also we are giving them more finances which are within our control. If that thing is done, then I feel, Sir, we will have very good response from the public so far as local bodies are concerned and so far as their working is concerned. Then I find there various sorts of elections with regard to these local bodies. One thing I would like to say, Sir, is that we must try to confine ourselves to the minimum so far as elections are concerned. By having various types of elections, we will be making people get disgusted with these elections. We are having municipal elections; we are having elections for this august house; we are having various elections; tempo will be there and parties will be

participating in it and people will be engaged in all the 365 days in election campaigning and going about for canvassing of votes. So, whatever elections we contemplate must be limited to the minimum and it is better that we have more direct elections than indirect elections. We must see that people have no method of getting into these local bodies by various means except by facing a direct election and getting the popular vote of the people. Otherwise we will be allowing certain section of the people to manipulate in such a way as to come in even though people do not like them to be in the local bodies.

Then, Sir, I would like to say about the honorarium that is provided for the President of the Zilla Parishad. I do welcome that the amount that is provided as honorarium is good. But regarding providing residence with furniture, it is not advisable because there may be chances and they may under the pretext to provide houses and furniture, certain Zilla Parishad presidents may try to have vast bungalows and well-furnished bungalows. It is better a fixed house rent is provided for the Zilla Parishad President so that he can find out his own house according to his status and receive a fixed house rent whatever may be the rent he may be paying for the house in which he lives. So, if you fix a fixed house rent for the Zilla Parishad President then there is no chance for spending more on this account by the Zilla Parishad. There is no existing house for Zilla Parishad President. We have to provide something for them. Until such a thing is done, it is better that a fixed house rent is given to them.

6-00 P.M.

Then regarding Nyaya Panchayats, there is a feeling among certain section that the Members of the Legislature are not prepared to give that power to the Villagers to decide the disputes. It is not as if we are giving the power which is in us to the people. As Members of the Legislature, we are not dispensing justice. We are not dealing with complaints under the Criminal Procedure Code. One fact we have to accept and that is we are undergoing a process throughout the country of separation of judiciary from the executive. If we believe in this process and if democracy is to survive, then there must be separation of judiciary from the executive. When that principle is accepted, is it advisable to have judiciary elected by the people to decide disputes. It is not a question that by giving Nyaya Panchayats to Village Panchayats, we are curtailing our own powers. We have no such powers. This fact must be accepted. It is not a question that people in the Villages are incapable of dispensing justice; while we are trying to make the people co-operate in this venture, we must make them feel that they have more finances to spend and make them feel that they can participate more in the development work. If we introduce it at this stage, it may create groupism or party feeling among the people in the villages. We know, even as it is, though judiciary is separate from the executive, we get some complaints from some places that judiciary is also corrupt. At this stage if we give this work of dispensing justice

(SRI A. P. APPANNA)

to the elected Members of the village who are not in a position to understand the implications of law, then it will be very difficult. There may be certain persons who may be hoping to get Nyaya Panchayats because certain people might have given hand loans, certain neighbour's cattle might have trespassed into another's land, and if these things are taken to court, they full well know that they will not stand to gain and they are waiting to get Nyaya Panchayats in the village so that they can rake up all these matters and have them settled in their favour. Sir, I am not very reluctant to have an experiment in this matter. It is better for the Government to experiment Nyaya Panchayats in certain pockets and find out how it will work and if they are successful, it is better to extend it to other areas. Before doing this experiment, we must be very careful because it is a step we will be taking which results in bad repercussions to the people, and then we may find it very difficult to correct it. That is way instead of introducing Nyaya Panchayats throughout the State, as an experimental measure it is better we introduce it stage by stage so that we will be very confident that in future whether those things will work properly or not. It should not be mistaken by any Members of this House or anybody outside this House that the Members of the Legislature are reluctant to give this power to the people because it is not the power which is in us, and it is not the power which is in the hands of M.L.As. which is being given to the people. It is the power which is in hands of the judiciary which is separate from the executive and which we are trying to hand over to the people. With these few remarks I conclude.

Mr. SPEAKER.—We will now rise and meet tomorrow at 8-30 a.m.

The House adjourned at Five Minutes past Six of the Clock to meet again at Thirty Minutes past Eight of the Clock on Saturday, the 11th July 1964.
